

ROTA

Słyszalne na Litwie na falach krótkich

poniedziałek - sobota - od 7⁰⁰ do 9¹⁵,
niedziela - od 8⁰⁰ do 10⁰⁰ - 15455 kHz (25 m).
Codziennie od 17⁰⁰ do 24⁰⁰ - 7400 kHz (41 m)

DODATEK HISTORYCZNO-PATRIOTYCZNY DLA POLAKÓW NA LITWIE

2-8 marca 2023 r., nr 1245

„Uczta Królewska”, czyli bal studniówkowy w Gimnazjum „Żejmiana” w Podbrodziu

Pomyślnej matury!

„Dobry wieczór, Wasza królewska Mości – królowie i królowe, księżęta i księżniczki. Jesteśmy wdzięczni za to, że tak licznie do nas przybyliście. Ten wieczór będzie inny niż wszystkie. A dlaczego? Dowiedziecie się później. A teraz gromkimi brawami powitajmy naszych maturzystów z królestwa „Żejmiana” – tymi oto słowami rozpoczął się bal studniówkowy maturzystów 67. promocji Gimnazjum „Żejmiana” w Podbrodziu.

Ucztę uświetnił tradycyjny polonez w wykonaniu maturzystów. Średniowieczny rycerz opowiedział smutną historię, o tym, jak się nie przygotował do królewskiego egzaminu i w związku z tym nie był uprawniony do kierowania poważniejszymi sprawami dworu.

Maturzyści świetnie się spisali i złożyli egzamin z wiedzy o Gimnazjum „Żejmiana” w Podbrodziu.

Czy może być uczta bez „Króla tańca”? Tego wieczoru nie odstąpiliśmy od tradycji i na scenie pojawił się „Król tańca” – walc w wykonaniu gospodarzy święta czyli uczniów klas jedenastych. Zatańczyli fantastycznie! Organizatorzy studniówki (uczniowie klas jedenastych) słowa podziękowania kierowali do przybyłych na ucztę gości.

Po zakończeniu części artystycznej maturzyści dziękowali

rodzicom i nauczycielom za trud włożony w nauczanie i wychowanie młodego pokolenia oraz obiecali aktywnie i owocnie uczyć się przez następne sto dni. „Tylko dzisiaj jest zabawa, a potem tylko praca” – mówili. Drodzy maturzyści – uczniowie, przed Wami 100 dni do matury. Życzymy Wam na tej ostatniej prostej owocnej nauki oraz efektywnych i dobrze zaplanowanych przygotowań do egzaminu dojrzałości. Zdajcie go na bardzo wysokim poziomie. Spełniajcie swoje marzenia w dorosłym życiu. Bądźcie dobrymi ludźmi, zmieniajcie świat na lepszy.

Niech optymizm, zabawa i radość ze studniówki pomaga Wam podczas matury i towarzyszy na kolejnych etapach Waszego życia!

Wszystkiego najlepszego!

Anna Łastowska

FOT. ARCHIWUM

Niebowskazy

WOŁANIE

*Bliższy od reguł życia wewnętrznego
przepisów na zbawienie
odwrotna strono rozpacz
świecący nawet niewierzącym jak ogromne
ciało dobroci
ile razy klękam przed Tobą bojaźliwy i spokojny
z wszystkimi dowodami na istnienie Boga
w torbie mózgu
i spuszczoneym pyskiem sumienia
prosząc
abyś mnie nauczył
cierpienia bez pytań*

Ks. Jan Twardowski

Spotkanie absolwentów w Mejszagole

Nigdy ze szkoły nie wyszli

FOT. ARCHIWUM

Licznie zebrani absolwenci już blisko 250-letniej szkoły mejszagolskiej z wielkim szacunkiem wspominają życie szkolne, swych wychowawców, nauczycieli oraz ciekawe wydarzenia z minionych lat

Gimnazjum im. ks. Józefa Obrebskiego w Mejszagole (była trójjęzyczna szkoła średnia) gościła 10 lutego wszystkich absolwentów, którzy na przeciągu wielu lat uczyli się zarówno w szkole średniej, jak też i w gimnazjum. Na spotkanie absolwentów przy kawie do auli gimnazjum licznie przybyli, mało powiedzieć przybyli, gremialnie i tłumnie zawitali ci, którzy niedawno opuścili szkolne mury jak i ci, którzy już zapomnieli, jak wygląda szkolna ława.

Uprzejmie zaproszeni i licznie przybyli w tym dniu mieli okazję do koleżeńskich spotkań, wspomnień, refleksji i wzruszeń. Najliczniejszą grupą zwartą absolwentów stanowili nasi nauczyciele, pracujący w

Dokończenie na s. 7

255. rocznica zawiązania konfederacji barskiej

„Panie Kochanku” i Feliks Mikłaszewicz

W tych dniach przypada 255. rocznica zawiązania konfederacji barskiej, jak ją określano – „na poprawienie” konfederacji radomskiej. Miasteczko Bar na Podolu wybrano nie przypadkowo, gdyż znajdowało się ono w pobliżu granicy tureckiej, a zaś daleko od wojsk rosyjskich. 29 lutego 1768 roku na czele konfederacji stanął marszałek generalny Michał Hieronim Krasiński w zastępstwie wybranego Karola Stanisława Radziwiłła, któremu wszelkimi sposobami utrudniano udział w konfederacji. 4 marca 1768 powołano „związek zbrojny” tej konfederacji na czele z Kazimierzem Pułaskim.

Na wstępie przypomnijmy kilka informacji encyklopedycznych o konfederacjach w dziejach Polski.

Dokończenie na s. 21

Konfederacja barska

Maksyma tygodnia:

„Ludzie weseli popełniają więcej głupstw niż smutni. Ale smutni popełniają większe głupstwa niż weseli”.

Ewald von Kleist

Waldemar Tomaszewski: tylko w jedności stanowimy siłę!

„Akcja Wyborcza Polaków na Litwie-Związek Chrześcijańskich Rodzin jest nie tylko partią najbardziej uczciwą, ale również siłą polityczną, która wyznaje wielkie i fundamentalne wartości – tradycyjnej rodziny i chrześcijańskie” – mówi Waldemar Tomaszewski, lider partii i kandydat na mera Wilna w zbliżających się wyborach samorządowych.

- Jest Pan rdzennym wilnianinem, urodził się Pan w stolicy, stąd pochodzą Pana przodkowie, doskonale zna Pan miasto. W 2015 roku ubiegał się Pan o stanowisko mera Wilna uzyskując dobry wynik – w I turze zgromadził Pan 17 proc. głosów wilnian. Jakie są powody, dla których postanowił Pan ponownie ubiegać się o stanowisko wóldarza stolicy?

- Na początku pragnę zaznaczyć, że nasze miasto jest wspaniałe: jest to nie tylko perła architektury, ale również miasto o wyjątkowym krajobrazie, którego cechą charakterystyczną są pagórki, latem zaś nasze miasto dosłownie tonie w zieleni.

Powinniśmy korzystać z prawa udziału w demokratycznym procesie, który okresowo przybiera w naszym kraju formę wyborów. Obecnie zostaliśmy jedyną siłą polityczną, która broni interesów mniejszości narodowych na Litwie, co poniekąd programuje naszą aktywność.

Owszem, mam już doświadczenie udziału w wyborach samorządowych – w 2015 roku ubiegałem się o stanowisko mera Wilna, zyskując duże poparcie wyborców. Mając już doświadczenie sprzed kilku lat i cel zjednoczenia wszystkich ludzi dobrej woli, w sztabie wyborczym jednomyślnie podjęta została decyzja o tym, bym raz jeszcze zaważczył o fotel mera stolicy.

Wilno od wieków jest miastem wielonarodowym i wielokulturowym. W bieżących wyborach nasza lista kandydatów w samorządzie m. Wilna jest najliczniejsza. Jeśli inne partie wystawiają maksymalnie od 30 do 55 kandydatów, z listy AWPL-ZChR kandyduje 100 osób. Ogółem nasza siła polityczna wystawiła listy aż w 11 samorządach. Z naszego ramienia kandydują przedstawiciele różnych narodowości – Polacy, Rosjanie, Białorusini, Ukraińcy, Litwini, Tatarzy. Są to osoby w różnym wieku i pracujący w różnych zawodach, jest sporo młodzieży, nauczycieli.

Warto przypomnieć, że przed kilkoma laty w ramach reorganizacji średnich szkół przedstawicielom AWPL-ZChR udało się wspólnymi siłami obronić prawa oświatowe mniejszości narodowych. Wyjątkowo trudną batalię stoczyliśmy o zachowanie gimnazjów 12-letnich, ale wygramy ją, bowiem byliśmy zgodni co do stanowiska i zjednoczeni w działaniu. Spośród 350 gimnazjów na Litwie mamy 35 gimnazjów polskich (10 proc.), 26 – rosyjskich (7 proc.) i jedno białoruskie, chociaż na początku reformy władze proponowały zachować jedynie po 13 gimnazjów polskich i rosyjskich. Ta nasza wspólna wygrana naocznie ilustruje sens i znaczenie naszych wspólnych działań.

Była to ciężka walka, nie przychodziło łatwo i dość opornie postępowały

decyzje w sprawie szkół, obecnie zachowanie tego, co się wówczas udało wywalczyć, również stoi na porządku dziennym. Zatem dzisiaj po prostu musimy obronić to, co udało nam się wywalczyć wspólnym wysiłkiem nauczycieli i rodziców, obronić nasze szkoły od możliwych ataków na język ojczysty. Znowu obserwujemy nowe i stare zarzewia ruchy, zwłaszcza że mamy przykłady łotewski i estoński, w których to krajach są czynione próby wyrugowania z krajowego systemu oświatowego szkół z ojczystym językiem nauczania.

To, co udało nam się wywalczyć, możemy zachować obecnie jedynie w drodze dobrej samoorganizacji, aktywnego udziału w wyborach i za pośrednictwem swych przedstawicieli, którzy są w stanie rozstrzygać te kwestie i problemy. Doświadczenie każe mi myśleć, że podobnie sprawy mieć się będą również w przyszłości. Jeśli dzisiaj szkoły z rosyjskim językiem nauczania nie przetrwają, to jutro podobny los spotka również szkoły z polskim językiem nauczania. Tylko będąc zjednoczeni i zgodnie działając będziemy mogli stawić czoła i zachować nasze szkoły. Doskonale to rozumiemy, ale, niestety, nie wszyscy uświadamiają sobie to. Jeśli nie zbudujemy mocnej linii obrony, nie będziemy dobrze zorganizowani w ramach lokalnych organów władz, w swoich organizacjach, nikt inny oprócz nas nie zatrzyma podobnych negatywnych tendencji. Stąd tak ważne jest, byśmy teraz się zjednoczyli w imię wspólnej naszej wartości – zachowania szkół z ojczystym językiem nauczania.

Kolejnym problemem jest to, że część dzieci z rosyjskich i polskich rodzin wysyłana jest przez rodziców do innych szkół. Popelniają oni ogromny błąd. W codziennej krzątaninie, w natłoku obowiązków służbowych, w pędzie zarabiania na rodzinę rodzicom ucieka niekiedy to, co najważniejsze – mianowicie fakt, że środowiskiem najbardziej komfortowym dla dziecka jest otoczenie, które funkcjonuje w jego języku ojczystym. Ma to wpływ i na jego wyniki ogólne, i samopoczucie. Zjawiskiem naturalnym jest, gdy dzieci pobierają naukę w szkole z ojczystym językiem nauczania. W obecnym świecie jest to rozwiązanie najbardziej optymalne.

- W trudnej sytuacji znajdują się nie tylko szkoły mniejszości narodowych, ale również tradycyjna rodzina.

- Owszem, jest to nowe zagrożenie i jeśli w lokalnych organach władzy nie będziemy mieć swych przedstawicieli, będąc czynione próby przepchnięcia do przedszkoli i szkół obecnych sztucznych trendów i odmiennego pojmo-

wania rodziny. Najwyczejniej nie będzie komu zatrzymać tego procesu. Wiadomo, ludzie będą się sprzeciwiali, wyrażali swoje niezadowolenie, ale nie będą mieli realnego wpływu na decyzje. Nawet jeśli niezadowolonych będzie ponad 90 proc., pozostałych kilka procent będzie zarządzać większością. A stanie się tak, bowiem będą dysponowali siłą nacisku i tak oto mniejszość będzie narzucać większości nie tylko swoje poglądy i światopogląd, ale i genderowe programy dla naszych dzieci. Takie próby już miały miejsce, na szczęście nie spełzyły na niczym. Stąd tak ważne jest wprowadzanie swoich przedstawicieli do samorządów i pionu oświatowego.

- Działają Pan aktywnie w polityce, ciesząc się renomą polityka odważnego i uczciwego, polityka z zasadami. Z prośbą o pomoc zwracają się do Pana często zwykli ludzie, wspiera Pan ich w miarę swoich sił i możliwości. Pana sytuacja rodzinna również nie należy do najłatwiejszych, razem z małżonką musieliście się zmierzyć z nie lada wyzwaniem. Wychowują Państwo starszego syna z ograniczoną sprawnością ruchową na skutek odniesionego podczas porodu porażenia mózgowego. To jest ten przypadek, kiedy błędy lekarskie kosztują nas zbyt wiele, przypłacamy je zdrowiem bliskich. Syn wymaga nieustannej opieki, nie mają Państwo żadnych wolnych. Jest to niesłychanie trudne. Jak sobie radzicie?

- Żyjemy w czasach, kiedy wszyscy mają ciężko. Często spotykam się z ludźmi i wiem, że większość rodzin również zmagają się z problemami – jedni walczą o zdrowie bliskich, inni muszą otoczyć opieką osoby starsze. Każdy niesie swój krzyż, stąd tak ważne jest, byśmy w podobnych sytuacjach nie izolowali się, nie myśleli wyłącznie o sobie, tylko pomagali innym w miarę swych możliwości i zdolności, którymi obdarzył nas Bóg. Najważniejsze jest łączenie ludzi, bowiem tylko zjednoczeni będziemy mogli rozwiązywać nasze problemy, w tym socjalne. Dlatego powinniśmy brać swój los w swoje ręce i, korzystając z sieci placówek samorządowych i innych, pomagać ludziom, tym, którzy nie są w stanie zadbać o siebie. Sprzyjać nie biznesowi, tylko zwykłym ludziom.

- Jednym z wyborczych haseł AWPL-ZChR jest „O uczciwą politykę!”. Co to właściwie oznacza?

- Polityka w głównej mierze jest sprawą brudną, z tego powodu ubolewam, ale przecież uprawiają ją ludzie. AWPL-ZChR jest na tym polu dobrym wyjątkiem. Nasi przedstawiciele nigdy nie byli uwikłani w żadne skandale od samego początku powstania partii, tj. od roku 1994. Mówiąc o finansowaniu partii, pryncypialnie nie braliśmy i nie bierzemy pieniędzy od biznesu, utrzymujemy się wyłącznie ze składek członkowskich i dotacji zarobionych przez naszych wyborców. Nasze hasła nie są bynajmniej frazesami tymczasowymi, uczciwa polityka – to podstawa naszych działań już od wielu lat. Uczciwa polityka – to

przede wszystkim troska o prostego człowieka, nienadużywanie wysokiego stanowiska, myślenie o wyborcy, branie odpowiedzialności za niego, współpraca z nim, dzielenie się z ludźmi swoimi siłami i zdolnościami. Na tym polega sens uczciwej polityki.

- Kim, w Pana mniemaniu, jest zwykły człowiek?

- Niektórzy przedstawiciele społeczeństwa zajmują w nim określone pozycje – ktoś zarządza biznesem, spółkami albo po prostu dobrze się ma. Niektórzy nawet sponsorują i pomagają innym, chwala im za to. Obowiązkiem uczciwych polityków jest myślenie o tych, którzy nie mają zasobów, by żyć dobrze. Takich ludzi jest sporo, dla przykładu emeryci bądź osoby, które utrzymują się z minimalnego wynagrodzenia. Ostatnimi czasy sporo się mówi o rekompensacie za ogrzewanie. Połowa populacji kraju jeszcze nie otrzymała tej pomocy, ludzie się denerwują. Mówię o osobach, które nie są w stanie zaopiekować się sobą, nie wiedzą, jak należy prawidłowo wypełnić podanie. Naszym obowiązkiem jest wspomaganie takich osób i zaadaptowanie systemu do ich możliwości. Przecież to może być dla nich zbyt trudne – czy to z powodu braku wykształcenia, czy braku znajomości języka państwowego, innych przyczyn. Dlatego należy pomagać ludziom za pośrednictwem swoich przedstawicieli w samorządach, za pośrednictwem gmin.

- Jak należałoby interpretować pojęcie wartości chrześcijańskich?

- Osobiście dla mnie wartości chrześcijańskie są całym naszym życiem – od początku do końca. Koniecznie musimy uczyć dzieci chrześcijańskich podstaw wiary. To, czy z nich skorzystają, to już inne pytanie. Mimo wszystko powinny je znać. My jesteśmy tego świadomi i, dla przykładu, w szkołach polskich na lekcje religii uczęszcza 100 proc. dzieci, w innych – ogółem średnio około 30 proc..

Spotkaniu opłatkowemu w progimnazjum im. Jana Pawła II w Wilnie towarzyszyło piękne przedstawienie opłatkowe, w styczniu oglądałem prawosławne przedstawienie bożonarodzeniowe w gimnazjum w Grzegorzewie. Te widowiska wywarły na mnie ogromne wrażenie. To jest naprawdę piękne, że oprócz informacji pozyskanych z Internetu dzieciom są wszczepiane również prawdziwe wartości. W tym miejscu należy podziękować rodzicom, nauczycielom, katechetom, siostrom zakonnym i kapłanom.

Nasz program wyborczy zawiera konkretne rozwiązania dotyczące współpracy z parafiami, wspierania inicjatyw parafian.

- Co jest obecnie najważniejsze dla Wilna?

- Nasz program zawiera precyzyjny opis kwestii poprawy jakości życia wilnian. Chodzi głównie o namacalne inwestycje w infrastrukturę przedmieść – Ponar, Grzegorzewka, Nowej Wilejki, Werek, Rossy. Infrastruktura w tych dzielnicach jest nierzadko gorsza niż w rejonach, chociaż pamiętać należy, że dzielnice te leżą w obrębie miasta, a za oknem mamy XXI wiek. W wielu domach nie ma ani systemu odpro-

dzania ścieków, ani wody bieżącej. W końcu po to są właśnie fundusze unijne. Swoją uwagę skierujemy również na dzielnice sypialne, gdzie mieszkańcy od lat borykają się z problemem braku miejsc parkingowych.

Proponujemy, by podróżowanie komunikacją miejską było bezpłatne. W tym miejscu podkreślam, że nie jest to bynajmniej hasło populistyczne. Takie rozwiązania już są stosowane w państwach bałtyckich, np. w Tallinnie.

Jeśli w rejonie wileńskim byliśmy w stanie zrekomensować ludziom wydatki na ogrzewanie i zimną wodę, nie widzę przyczyn, byśmy nie mogli zrobić tego w Wilnie. Nawet za przedszkola w rejonie wileńskim rodzice płać o 30 proc. mniej niż w stolicy, opłata za uczęszczanie do szkół muzycznych jest symboliczna, a szkoły sportowe w ogóle są bezpłatne.

- Skoro tak, to co stoi na przeszkodzie, by taką pomoc socjalną wdrożyły również obecne władze miejskie?

- Inne priorytety. Jednym z nich jest kierowanie środków na jakieś gigantyczne projekty. Naocznym przykładem jest budowa stadionu. Taki obiekt jest, oczywiście, potrzebny w stolicy, ale ważne przy tym jest, by budowa była prowadzona uczciwie, bez korupcji. Oprócz tego obecnie wszystkie inwestycje są kierowane na poprawę warunków w centrum miasta, a co z obrzeżami miasta? Nie zasłużyły na inwestycje? Głównym problemem w Wilnie jest kwestia stabilności władz. Nowy mer, po dojściu do władzy, myśli o jednej, najwyżej dwóch kadencjach. Dlatego w pierwszej kolejności zaczyna rozstrzygać kwestie aktualne dla biznesu. Miasto potrzebuje mera, który nie będzie miał powiązań z biznesem, a jego priorytetem będzie rozwój dzielnic sypialnych i obrzeży miasta oraz troska o zwykłych ludzi.

- 5 marca wilnianie, ale też mieszkańcy innych samorządów na Litwie, którym nie jest obojętne, kto będzie zarządzać ich samorządem przez najbliższe 4 lata, pójdą do urn wyborczych. Niewątpliwie znajdą się również rozczarowani, tacy, którzy uważają, że ich głos niczego nie zmieni. Co by chciał Pan powiedzieć takim mieszkańcom?

- Trudno dojść do czegoś i zrobić coś pożytecznego dla ludzi, jeśli się działa w pojedynkę. Tymczasem, jeśli jesteśmy mocno zjednoczeni, zdeterminowani, nie brakuje nam energii i wytrwałości, można zdziałać wiele. Mamy podstawę organizacyjną i ważne jest nie tylko ją zachować, ale i wzmocnić. Będzie to możliwe jedynie z poparciem naszych wyborców, dlatego prosimy mieszkańców uświadomić sobie, że swój los możemy wziąć w swoje ręce. Nie możemy czekać, aż ktoś zrobi to za nas, tylko powinniśmy zrobić to sami. Każdy głos jest dla nas szansą na większą liczbę swoich przedstawicieli w miejskich organach władzy. Mamy wszystkie szanse, by zwyciężyć nie tylko w rejonie wileńskim, ale i w Wilnie. Nie można dopuścić, by ludzie zawiedli się na władzy, tylko sami tę władzę tworzyli. Jeden mądry polityk powiedział w swoim czasie: „Złe władze wybierają dobrzy ludzie, którzy nie chodzą na wybory”.

Rozmawiała **Natalia Trojanowa**

W wyborach samorządowych 5 marca 2023 r. z ramienia Akcji Wyborczej Polaków na Litwie – Związku Chrześcijańskich Rodzin (AWPL-ZChR) w jedenastu samorządach Litwy na listach pod nr 1 wystartuje 390 osób: 258 kobiet i 152 mężczyzn (odpowiednio 60 proc. i 40 proc.).

Listy AWPL-ZChR zostały zarejestrowane aż w 11 samorządach w rejonach: wileńskim, solecznickim, trockim, święciańskim, szyrwinckim, orańskim, elektreńskim, ignalińskim, jezioroskim, oraz w miastach Wilnie i Wisagini. Na listach nr.1 figuruje 390 nazwisk osób znanych i szanowanych w swych środowiskach i wspólnotach, przedstawicieli sześciu narodowości: Polaków, Rosjan, Białorusinów,

Ukraińców, Litwinów i Tatarów. Na listach AWPL-ZChR są ludzie o różnych zawodach i miejscach pracy, m. in. lekarze, pracownicy socjalni, samorządowcy, inżynierowie, przedsiębiorcy, dziennikarze, ludzie kultury, rolnicy... Jest sporo młodzieży, maturzystów i studentów, 15 z nich jest w wieku 18-24 lat, a 50 – w wieku 25-35 lat. Wśród kandydatów jest wielu nauczycieli, ponieważ kwestia obrony tradycyjnego modelu szkół mniejszości narodowych, gdzie nauczanie wszystkich przedmiotów odbywa się w ojczystym języku polskim, rosyjskim, białoruskim, będzie jednym z głównych zadań dla wybranych do rad samorządowych na lata 2023-2027.

O UCZCIWĄ POLITYKĘ!
O TRADYCYJNĄ RODZINĘ!
O WARTOŚCI CHRZEŚCIJAŃSKIE!

WALDEMAR URBAN

merem rejonu wileńskiego

Drodzy mieszkańcy rejonu wileńskiego!

Kandydowanie z ramienia AWPL-ZChR na mera rejonu w bezpośrednich wyborach stanowi dla mnie ogromny zaszczyt. Dziękuję za zaufanie, którym zostałem obdarzony na wspólnym posiedzeniu kierownictwa ZPL i AWPL oraz innych polskich organizacji.

Urodziłem się na Wileńszczyźnie, stąd też pochodzą moi rodzice i dziadkowie. Jestem żonaty, z małżonką wychowujemy dwójkę dzieci. Po ukończeniu studiów magistra ekonomii na Uniwersytecie Wileńskim w latach 2011-2012 pracowałem w samorządzie rejonu wileńskiego w zakresie realizacji i administracji projektów inwestycyjnych, skierowanych na rozwój infrastruktury rejonu, modernizację placówek oświatowych, kulturalnych, sportowych oraz na poprawę jakości życia mieszkańców rejonu. W latach 2012-2019 pracowałem w Sejmie Republiki Litewskiej jako sekretarz odpowiedzialny frakcji AWPL-ZChR. Przez 8 lat pełniłem obowiązki członka Głównej Komisji Wyborczej. W latach 2019-2020 pracowałem na stanowisku kanclerza Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

62-osobowa ekipa naszych kandydatów składa się z sumiennych i znanych w swoich środowiskach ludzi. Zobowiązujemy się do uczciwej pracy na rzecz każdego mieszkańca rejonu, do dbania i pielęgnowania wartości rodzinnych oraz chrześcijańskich.

Waldemar Urban, kandydat na mera rejonu wileńskiego

Lista nr

1

ZOBOWIĄZUJEMY SIĘ DO KONTYNUOWANIA DOTYCHCZASOWYCH PROJEKTÓW I REALIZACJI NOWYCH POMYSŁÓW Z KORZYŚCIĄ DLA WSZYSTKICH MIESZKAŃCÓW REJONU WILEŃSKIEGO

- z budżetu samorządu nadal będziemy pokrywać część kosztów ogrzewania dla mieszkańców, częściowo rekompensujemy koszty usług za wodę i odprowadzanie ścieków, będziemy stosować ulgi w podatku za ziemię;
- będziemy polepszać infrastrukturę drogową. W ciągu kadencji wyasfaltujemy co najmniej 100 km dróg. Będziemy kontynuować porządkowanie ulic i chodników;
- będziemy skuteczniej zachęcać mieszkańców do większego zaangażowania w zarządzanie swym rejonem;
- dla sołtysów zapewnimy zwrot kosztów działalności oraz wynagrodzenie za czas pracy do wysokości 0,2 przeciętnego wynagrodzenia;
- będziemy promować i wspierać inicjatywy młodzieżowe, zwiększać budżet na działania projektowe młodzieży;
- będziemy poszerzać infrastrukturę sportową, wybudujemy basen w Rudominie oraz kompleksy sportowe w Niemenczynie i Skojdziskach;
- zwiększymy dostępność usług kulturalnych. Wyremontujemy dwór w Mazuryszkach, ośrodek kultury w Rudominie, wybudujemy

wielofunkcyjny ośrodek kultury w Pogirach;

- będziemy kontynuować współpracę z parafiami oraz wspierać inicjatywy parafian;
- rozbudujemy i wyremontujemy przedszkola i placówki oświatowe w Niemieżu, Rzeszy, Niemenczynie, Bezdanych, Jałównie. Zbudujemy nowe przedszkole w Rzeszy;
- będziemy stosować ulgi na transport oraz innymi sposobami motywować nauczycieli pracujących w rejonie;
- mieszkańcy rejonu nadal będą płacić za przedszkola o 30% mniej niż w sąsiedniej stolicy;
- zwiększymy dostępność usług socjalnych oraz wysokiej jakości usług zdrowotnych, przychodni. Zrealizujemy projekt budowy szpitala w Rzeszy;
- uruchomimy kartę Mieszkańca Rejonu Wileńskiego, która będzie gwarantowała zniżki na usługi prywatne i publiczne;
- przyspieszymy przejście gospodarki komunalnej rejonu na innowacyjne rozwiązania i odnawialne źródła energii.

KANDYDACI AWPL-ZChR W BEZPOŚREDNICH WYBORACH MERÓW W OKRĘGU WILEŃSKIM

Wilno – **Waldemar Tomaszewski**, prezes ZPL i AWPL, poseł do Parlamentu Europejskiego.

Rejon święciański – **Edward Jedziński**, dyrektor Domu Polskiego w Nowych Święcianach, doradca mera

Rejon wileński – **Waldemar Urban**, wiceprezes AWPL i Wileńskiego Oddziału Rejonowego ZPL

Rejon trocki – **Jarosław Narkiewicz**, wiceprezes ZPL i AWPL, prezes Rady Polonii Świata

Rejon solecznicki – **Zdzisław Palewicz**, mer rejonu, wiceprezes AWPL, prezes Solecznickiego Oddziału ZPL

Rejon szyrwincki – **Marian Bujnicki**, były radny rejonu, wieloletni zastępca dyrektora szkoły w Borskunach

Jednością silni!

JAK GŁOSOWAĆ?

5 marca w dzielnicach wyborczych każdy wyborca otrzyma po 2 karty wyborcze (biuletyny). Na karcie wyborczej (biuletynie) w wyborach do Rad samorządowych należy zaznaczyć numer **1** z nazwą koalicji Akcji Wyborczej Polaków na Litwie - Związek Chrześcijańskich Rodzin (Lenkų Rinkimų Akcija - Krikščioniškų Šeimų Sąjunga) wpisując do kółka obok nr. **1** znak X. Znajdujące się na samym dole karty pięć ramek obok napisu PIRMUMO BALSAI (głosy rankingowe), są dodatkową możliwością do promowania konkretnych kandydatów z listy wyborczej partii. Do tych ramek można wpisać numery kandydatów (pięć bądź mniej) albo nie wpisywać wcale, gdyż **rankingowanie nie jest obowiązkowe**. Zaznaczając na karcie krzyżykiem wyłącznie kółko przy numerze **1** i tak oddamy głos ważny.

Na drugiej karcie (biuletynie) w bezpośrednich wyborach merów prosimy zaznaczyć znakiem X kółko przy nazwisku kandydata Akcji Wyborczej Polaków na Litwie-Związku Chrześcijańskich Rodzin:

- w rejonie wileńskim przy nazwisku **Waldemara Urbana (Waldemar Urban)**;
- w Wilnie przy nazwisku **Waldemara Tomaszewskiego (Waldemar Tomaszewski)**;
- w rejonie solecznickim przy nazwisku **Zdzisława Palewicza (Zdzislaw Palevič)**;
- w rejonie trockim przy nazwisku **Jarosława Narkiewicza (Jaroslav Narkevič)**;
- w rejonie święciańskim przy nazwisku **Edwarda Jedzińskiego (Edvard Jedinskij)**;
- w Wisagini przy nazwisku **Siergieja Kotowa (Sergejus Kotovas)**;
- w rejonie szyrwinckim przy nazwisku **Mariana Bujnickiego (Marijan Buinickas)**;
- w rejonie jezioroskim przy nazwisku **Siergieja Szeplakowa (Sergej Šepliakov)**.

Obok podajemy wzory kart wyborczych w rejonie wileńskim, gdzie głosujemy na Waldemara Urbana. Także podajemy przykład głosowania na listę nr **1** (w rejonie wileńskim).

2023 m. kovo 5 d.
LIETUVOS RESPUBLIKOS SAVIVALDYBIŲ TARYBŲ IR MERŲ RINKIMAI
VILNIAUS RAJONO SAVIVALDYBĖ Nr. 58
RINKIMŲ BIULETENIS

ŽYMĖJIMO PAVYZDYS
PAŽYMĖKITE TIK **VIENĄ KANDIDATĄ**, UŽ KURĮ BALSUOJATE

☐	ROBERT DUCHNEVIČ	LIETUVOS SOCIALDEMOKRATŲ PARTIJA
☐	GEDIMINAS KAZĖNAS	CENTRO DEŠINĖS KOALICIJA (TĖVYNĖS SAJUNGA-LIETUVOS KRIKŠČIONYS DEMOKRATŲ, LIBERALŲ SAJŪDIS, LAISVĖS PARTIJA)
☐	DIANA MAŽULĖ	DARBO PARTIJA
☐	ŽYDRŪNAS PLYTNIKAS	DEMOKRATŲ SAJUNGA „VARDAN LIETUVOS“
☐	JŪRATĖ RUSTEIKĖ	LIETUVOS REGIONŲ PARTIJA
☐	EGLĖ STASIŠKIENĖ	LIETUVOS VALSTIEČIŲ IR ŽALIŲJŲ SAJUNGA
☒	WALDEMAR URBAN	LENKŲ RINKIMŲ AKCIJA - KRIKŠČIONIŠKŲ ŠEIMŲ SAJUNGA

2023 m. kovo 5 d.
LIETUVOS RESPUBLIKOS SAVIVALDYBIŲ TARYBŲ IR MERŲ RINKIMAI
VILNIAUS RAJONO SAVIVALDYBĖ Nr. 58
RINKIMŲ BIULETENIS

ŽYMĖJIMO PAVYZDYS
PAŽYMĖKITE TIK **VIENĄ SĄRAŠĄ**, UŽ KURĮ BALSUOJATE

☒	1	LENKŲ RINKIMŲ AKCIJA - KRIKŠČIONIŠKŲ ŠEIMŲ SAJUNGA	MARIJA REKST – pirmasis kandidatas sąrašė. Kitų kandidatų numerių, vardų ir pavardžių ieškokite sąrašuose	
☐	5	LIETUVOS SOCIALDEMOKRATŲ PARTIJA	ROBERT DUCHNEVIČ – pirmasis kandidatas sąrašė. Kitų kandidatų numerių, vardų ir pavardžių ieškokite sąrašuose	
☐	7	DEMOKRATŲ SAJUNGA „VARDAN LIETUVOS“	ŽYDRŪNAS PLYTNIKAS – pirmasis kandidatas sąrašė. Kitų kandidatų numerių, vardų ir pavardžių ieškokite sąrašuose	
☐	8	DARBO PARTIJA	DIANA MAŽULĖ – pirmasis kandidatas sąrašė. Kitų kandidatų numerių, vardų ir pavardžių ieškokite sąrašuose	
☐	9	CENTRO DEŠINĖS KOALICIJA (TĖVYNĖS SAJUNGA-LIETUVOS KRIKŠČIONYS DEMOKRATŲ, LIBERALŲ SAJŪDIS, LAISVĖS PARTIJA)	GEDIMINAS KAZĖNAS – pirmasis kandidatas sąrašė. Kitų kandidatų numerių, vardų ir pavardžių ieškokite sąrašuose	
☐	10	LIETUVOS REGIONŲ PARTIJA	JŪRATĖ RUSTEIKĖ – pirmasis kandidatas sąrašė. Kitų kandidatų numerių, vardų ir pavardžių ieškokite sąrašuose	
☐	12	LIETUVOS VALSTIEČIŲ IR ŽALIŲJŲ SAJUNGA	EGLĖ STASIŠKIENĖ – pirmasis kandidatas sąrašė. Kitų kandidatų numerių, vardų ir pavardžių ieškokite sąrašuose	

PIRMUMO BALSAI

Į šiuos langelius aiškiai įrašykite penkių kandidatų numerius iš to sąrašo, už kurį balsavote. Kandidatų pavardžių nerašykite.

„Nieformalna edukacja” – płaszczek dla genderystów

Na tydzień przed wyborami samorządowymi w TVP „Wilno” ruszyły debaty kandydatów na mera w poszczególnych samorządach. Na pierwszy ogień telewizja wzięła polityków ubiegających się o fotel wódcy stolicy, gdzie walka partii i ich kandydatów jest szczególnie zacięta.

Debata jednak pokazała, że rządzący na płaszczyźnie krajowej koalicjanci rządu konserwatywno-liberalnego nie potrafili nawet na poziomie lokalnym oderwać się od swych ideologicznych priorytetów, jakie od lat próbują przeforsować (wbrew woli 75 proc. obywateli) w parlamencie. Chodzi oczywiście o genderową rewolucję, jaką rządzący próbują wdrożyć na Litwie poprzez legalizację związków jedнопłciowych, ratyfikację Konwencji Sтамбуlskiej wprowadzającej m. in. do litewskiego obiegu prawnego pojęcia płci kulturowej, czy za legalizacją narkotyków.

Poseł partii „Laisvė” (koalicjanta konserwatystów) Vytautas Raskevičius, gdy tylko został wydelegowany na kandydata na mera stolicy, wiedział, co ma robić. Natychmiast zakomunikował w mediach, że zlecił prawnikom (o progresywnej, rzecz jasna, myśli), by ci wynaleźli jakiś kreatywny sposób, jak mógłby przynajmniej w Wilnie (gdy tylko zostanie merem) zalegalizować związki jedнопłciowe, skoro w całej Litwie, jak na razie, nie udało mu się to przeforsować. Jakim kadukiem mieliby to uczynić, nie zdradził. Ale znając wyjątkową smykałkę tęczywch aktywistów do interpretacji prawa, pewnie coś wymyśli. No skoro wymyślili, że litewska Konstytucja pozwala na małżeństwa jedнопłciowe mimo że nie ma tam ani słowa na ten temat, tylko mówi się o związku mężczyzny i kobiety, to nie wątpię, że wyinterpretują, iż w Wilnie wyjątkowo można zawierać związki tej samej płci, bo np. żadne dokumenty współczesne i historyczne tego nie zabraniają. Taką samą przecież smykałkę użyli w przypadku interpretacji Konstytucji. Stwierdzili, że skoro tam nie ma wyraźnego zakazu małżeństw jedнопłciowych, znaczy, że na Litwie są one legalne.

Raskevičius zresztą był sobie wierny i podczas wspomnianej debaty. Gdy tylko zabrał głos, to zapowiedział, że jego celem jako przyszłego wódcy stolicy będzie objęcie kuratelą stołecznej oświaty. Potem jeszcze pojaśnił, na czym ta troska nad stołecznym szkolnic-

twem ma polegać. Ano, na szczególnym wzmacnianiu, że zacytuje, „edukacji nieformalnej”, na którą Raskevičius zamierza znacząco zwiększyć nakłady. Dla niezorientowanych w tym miejscu winieniem kilka zdań wyjaśnić, co oznacza ta „nieformalna edukacja” w ustach postępowych reprezentantów tęczywch rewolucji. Oznacza nauczanie poza programowe nieprzewidywanych w planach edukacyjnych ministerstwa oświaty tematów opiewanych w „nauce” gender. Takie „nieformalne nauczanie” realizują różnego rodzaju organizacje pozarządowe, wyszkolone i finansowane przez aktywistów spod tęczywch barw. Biorąc pod uwagę priorytety posta Raskevičiusa (legalizacja związków osób tej samej płci oraz narkotyków), nie trudno odgadnąć, o jaką „edukację nieformalną” uczniów mu chodziło. Idzie o indoktrynację dzieci i młodzieży w możliwie najmłodszym wieku w temacie „nauki” gender o ludzkiej seksualności, co w praktyce najczęściej oznacza wczesną seksualizację dzieci albo wręcz jej deprawację.

Nie dziwi więc, że na zapowiedź nieformalnego edukowania naszych dzieci przez przedstawiciela lobby LGBT stanowczo podczas debaty zareagował Waldemar Tomaszewski, kandydat na mera reprezentujący wartości chrześcijańskie oraz model rodziny tradycyjnej. Przypomniat on obecnym na sali oraz widzom TVP „Wilno” o niedawnym skandalu pedofilskim jednego z postów rządzącej konserwatywno-liberalnej koalicji, jaki to skandal rządzący próbowali skrzętnie zamieść pod dywan. „Po tym pedofilskim skandalu w parlamencie myślę, że ten tandem konserwatystów i partii „Wolności” powinien w ogóle być od oświaty odsunięty”, powiedział lider AWPL-ZChR. „Tak więc nie mogę zgodzić się z tym, co tutaj pan kandydat mówi, że będzie on tą oświatą kierował i ją kurował. Po prostu powiem krótko: „Ręce precz od naszych dzieci”, stanowczo sprzeciwił się, by nad stołeczną oświatą pieczę przejął reprezentant koalicji oskarżanej przez media i partie opozycyjne o krycie pedofili we własnych szeregach (chodzi przede wszystkim o podejrzenia możliwego przekazywania informacji ze śledztwa podejrzanemu o pedofilię konserwatyście, by mu ułatwić obronę w sądzie). Tomaszewski przypomniał też interlokutorom, że „ideologia gender jest najbardziej prymitywną ideologią na świecie”, gdyż tam „wszystko sprowadza się tylko do zapotrzebowań seksualnych”. Na zakończenie stwierdził, że właśnie dlatego oświata w stolicy „powinna być obroniona przed takimi właśnie politykami, by ci nie pchali swej ideologii do szkół”.

Warto w tym miejscu przytoczyć niedawny przykład z Kanady, który pokazuje do jakich tragedii prowadzi „nieformalna edukacja” lobby LGBT

w szkołach, o ile jej stanowczo nie powstrzyma. Przed kilkoma tygodniami zaledwie światowe media obiegła szokująca informacja o areszcie ucznia szkoły katolickiej im. św. Józefa w mieście Rentrew. 16-letni Josh Alexander został najpierw zawieszony w prawach ucznia, a potem dyrekcja szkoły doprowadziła do jego aresztu przez policję za to, że wyraził przekonanie o istnieniu dwóch płci ludzkich. Sprzeciwił się on też, by biologiczni mężczyźni korzystali z damskich toalet. Miał odwagę stanąć w obronie koleżanek, które w związku z potencjalną obecnością uczniów płci męskiej „identyfikujących się jako kobiety” obawiały się korzystać z damskich WC. Josh uzasadnił swoje stanowisko odnośnie do istnienia jedynie dwóch płci, odwołując się do nauczania Kościoła Katolickiego w tej kwestii: „Biblia naucza, iż mamy tylko dwie płcie – męską i żeńską, a zatem biologiczni mężczyźni nie mogą być uważani za kobiety tylko dlatego, że założą damskie ubrania; z tego samego powodu nie mogą być dopuszczeni ani do damskich szatni, ani do toalet”, twierdził. Na efekty nie trzeba było długo czekać. Kiedy na początku lutego bieżącego roku Josh przyszedł do szkoły, już czekał na niego dyrektor w towarzystwie dwóch policjantów, którzy... aresztowali chłopaka „za nielegalne wejście na teren szkoły, został już bowiem zawieszony w prawach ucznia”.

Josh i jego historia powinny być przestrogą również dla nas mieszkających z dala od Kanady, na Litwie. Ideologia totalitarna, jaką jest „nauka” gender, nie zna granic ani odległości. Wystarczy uległość społeczeństwa wobec żądań przywilejów sprzecznych z naszym prawem i kodem kulturowym dla grup określających się jako przeróżne mniejszości seksualne. Dążą one w pierwszą kolej do podporządkowania sobie oświaty, by mieć dostęp do dzieci i młodzieży w celu ich „nieformalnego edukowania”. Pod płaszczykiem niedyskryminacji odwracają pojęcia wartości, dobra i zła, zacierają granice między tym, co jest moralne, a co jest zachowaniem nieobyčajnym, by wychować wśród nieświadomego zagrożenia młodego pokolenia swych wyznawców. A tak naprawdę ofiar seksualnej rewolucji, jaka walcem przemaglowała kraj Zachodu. Dziś rządzący konserwatyści i ich liberalne przystawki stali się największymi orędownikami żądań tęczywch rewolucjonistów pokroju posta Raskevičiusa.

Musimy zatem już dziś być świadomi zagrożenia, by również na Litwie nie zaskoczyły nas szokujące wydarzenia, jakie mają miejsce w takich krajach jak ultraliberalna Kanada, która zamyka w areszcie ucznia za to tylko, że ten ośmielił się wyrazić pogląd o istnieniu dwóch płci: mężczyzny i kobiety.

Tadeusz Andrzejewski,
radny rejonu wileńskiego

TYDZIEŃ NA LITWIE

Rząd przytaknął zwiększeniu wysokości kar za hałas

Rząd przytaknął propozycji zwiększenia kar za hałas. Grzywny wynosząby nie kilkadziesiąt euro jak dotychczas, a kilkaset. Za powtórne naruszenie porządku publicznego przyszłoby zapłacić do 400 euro kary. Zdaniem pracowników MSW i funkcjonariuszy policji, obowiązujący obecnie tryb problemu nie rozstrzyga, a najbardziej na zakłócanie ciszy narzekają samorządy uzdrowiskowe. Czas wyciszenia obowiązuje od godz. 22.00 i naruszenia są najczęściej związane z głośnymi, zakrapianymi alkoholem imprezami, które przeciągają się do białego rana. Obecnie grzywny za naruszenia związane z hałasem wynoszą od 20 do 80 euro, a teraz grupa postów proponuje ich zwiększenie do 15 razy. Osoby prywatne byłyby karane grzywnami w wysokości od 80 do 300 euro, a kierownicy instytucji i spółek – do 500 euro.

Zróznicowane kwoty zasiłku z tytułu bezrobocia

Zasiłki z powodu bezrobocia na Litwie, jeżeli osoba jest zarejestrowana w Państwowej Służbie Zatrudnienia, przeznacza i wypłaca „SoDra”. Obecnie zasiłek wynosi nawet ponad 1000 euro, ale otrzymuje go zaledwie 800 osób. Niektóre osoby nadużywają możliwości

skorzystania z zasiłku i jedynie w ubiegłym roku z powodu naruszeń prawo do zasiłku utraciło 25 tys. osób. Zasiłek z tytułu bezrobocia można otrzymać maksymalnie w przeciągu 9 miesięcy, ale z upływem czasu wysokość zasiłku jest stopniowo zmniejszana. Średni zasiłek wynosi obecnie 458 euro, najniższy – 220-260, a otrzymywało go 3,5 tys. osób.

Rekordowa liczba zadłużonych spółek i pracodawców

Po upływie kolejnego terminu wpłaty obowiązkowego podatku ubezpieczenia socjalnego (17 lutego) okazało się, że nie zapłaciło go wcale, albo zapłaciło nie w pełnym wymiarze 42 393 spółki. To największa liczba od początku 2022 roku. Nie śpieszyli z zaplaceniem podatku i rozliczeniem się również pracodawcy, a liczba dłużników w tej kategorii też jest rekordowa. Należałoby przy tym zauważyć, że w niechlubnej grupie dłużników są nie tylko spółki zarejestrowane na Litwie, ale też prowadzące działalność w naszym kraju, ale zarejestrowane poza jego granicami. Najwięcej dłużników wywodzi się z branży handlu detalicznego i hurtowego oraz sektora budowlanego.

Inflacja powoli, ale stabilnie spada

Jak w tym tygodniu poinformowała Państwowa Agencja Danych, roczna inflacja na Litwie w ubiegłym miesiącu wyniosła 17,2 proc., czyli odnotowujemy jej spadek piąty miesiąc z rzędu. Szczyt inflacji został zarejestrowany we wrześniu ubiegłego roku, gdy to wyniosła ona 24,1 proc. Największy wpływ na wzrost rocznej inflacji w lutym miał wzrost cen produktów żywnościowych i napojów alkoholowych, mieszkań, wody, prądu, gazu, towarów i usług transportowych. Natomiast miesięczna inflacja w lutym w porównaniu do stycznia wyniosła 0,6 proc., natomiast średnia roczna inflacja wyniosła 19,6 procent.

W aptekach brakuje podstawowych leków i antybiotyków

W ostatnim czasie w aptekach brakuje zwyczajnych lekarstw na przeziębienia, antybiotyków, leków na serce i związanych z krwioobiegiem. Brakuje również medykamentów na choroby oczne i choć boom zachorowań na grypę mamy poza sobą, zapotrzebowanie na antybiotyki nie zmniejszyło się. Antybiotyki są pomocne nie tylko w leczeniu różnego rodzaju komplikacji i powikłań, ale są niezastąpione w leczeniu chorób bakteryjnych. Ludzie w poszukiwaniu niezbędnych leków udają się na Łotwę i do Polski, albo kupują rosyjskie leki od przekupców na targowiskach. Jak tłumaczą specjaliści, wpływ na zakłócenie dostawy leków miała sytuacja geopolityczna, kryzys energetyczny oraz wysoka inflacja.

Portal dla Ciebie i o Tobie

Rubryka powstała przy współpracy „Tygodnika Wileńszczyzny” z portalem L24.lt. Portal L24 jest jednym z dwóch czterojęzycznych portali informacyjnych na Litwie, wydawanym w językach: polskim, litewskim, rosyjskim i angielskim

Plan ekoterrorystów: robale i owady zamiast mięsa i nabiału

Przyznaję, że jak dotąd niewiele słyszałem o zrzeszeniu dużych, uznających się za progresywne, miast świata, które funkcjonuje pod nazwą C40 Cities. Do zrzeszenia wchodzi m.in. takie stolicy jak: Nowy Jork, Pekin, Berlin, Londyn czy Warszawa. Ostatnio jednak o C40 stało się głośno, gdy jedna z polskich gazet „Dziennik Gazeta Prawna” ujawniła raport progresywnych miast na temat ambitnej walki z ociepleniem klimatu.

Janusz

Coraz bardziej w Europie i na świecie, w tak zwanych rozwiniętych krajach, panoszą się rozmaici ekoterrorysty. Pod płaszczykiem szczytnych haseł, oślepiają ludzi i zaprowadzają metody zamordystyczne. Czasem te sprawy wychodzą na jaw, jak w tym przypadku, gdy dowiedzieliśmy się o szokujących zapisach zawartych w C40 Cities. Jak daleko zajdzie to szaleństwo?

pytanie

Czym się różnią zamierzenia ekologów, by podporządkowywać i trzymać krótko społeczeństwo, od tak potępianych dyktatur, jak w Korei Północnej czy Chinach?

Alek

Niech sobie lewactwo samo je robactwo, jeśli ma taką chętkę... ale innych niech do tego nie zmusza.

Tomek

Wygląda to wszystko na brednie, że aż trudno uwierzyć. Jak jednak wiemy, marksści nie takie bzdury wciskali ludziom. Brutalną siłą, przymusem, szantażem, zastraszaniem.... Teraz więc też trzeba zachować czujność, żeby te absurdy nie zapukały do naszych drzwi.

Darek

Świat jeśli ma się czego naprawdę bać, to takich „ekologów”...

**Nadszedł czas, byś opowiedział
światu swoją historię!**

**Byłeś świadkiem ciekawego zdarzenia?
Napisz, zrób zdjęcie, nakręć film na każdy temat
i prześlij na adres info@L24.lt,
a my je opublikujemy.**

**Wśród autorów najciekawszych tekstów
rozlosujemy atrakcyjne nagrody!
Świat czeka na twoją historię!**

www.L24.lt info@L24.lt

Wilno i Wileńszczyzna, w jednościi stanowimy siłę!

Biuro Prasowe Akcji Wyborczej Polaków na Litwie – Związku Chrześcijańskich Rodzin prezentuje aktualny materiał dotyczący ostatnich skandalicznych wydarzeń na Litwie. Dalej dochodzi do manipulacji przy podliczaniu głosów oddanych podczas rankingu partii i polityków. Mowa o tzw. sondażach, które nie mają nic wspólnego z rzeczywistością, a liczby brane są praktycznie z sufitu. I wszystko po to, by, po obniżeniu rankingu „niewygodnych” kandydatów, osłabić aktywność ich elektoratu, który ostatecznie utraci wiarę w dobre wyniki i na wybory po prostu nie pójdzie.

A.G.

Jeśli litewskie media i sondażownie tak bezceremonialnie pomijają kandydata AWPL, to jest to oczywisty znak, że Waldemar Tomaszewski ma poważne szanse na znakomity wynik w Wilnie. Co dla litewskiego nacjonalizmu – a jak wiadomo jest on głównie o zabarwieniu antypolskim – jest nie do zaakceptowania. Dlatego tym bardziej należy popierać polskiego kandydata, bo Wilno ma bogate i piękne polskie tradycje i warto o tym przypominać, także przy okazji wyborów.

z Wilna

Jesteśmy współgospodarzami Wilna i Wileńszczyzny. Od ponad 700 lat mieszkamy na tej ziemi, na naszej ziemi.

Postawmy na listę Nr 1 i jej lidera, kandydata na mera Wilna Waldemara Tomaszewskiego, który uczciwie reprezentuje interesy wyborców, a nie globalistów!

Darek

Stojący u władzy są potężnie przstraszeni, że Polak może trafić do drugiej tury, a nawet zostać merem Wilna. Tylko tak można tłumaczyć pomijanie kandydata AWPL-ZChR w sondażach, choć przecież gdy poprzednio startował w 2015 roku, to uzyskał znakomity wynik 17 procent. W tym roku może być jeszcze lepiej, stąd takie brudne działania władz, niektórych politologów i mediów, mające na celu ewidentne oszukanie wyborców poprzez sugerowanie takich a nie innych typów. Tym bardziej należy poprzeć Tomaszewskiego jako najlepszego kandydata do stanowiska mera stolicy.

Tadeusz

Waldemar Tomaszewski gwarantuje uczciwą politykę, wierność warto-

ściom chrześcijańskim, poszanowanie tradycyjnej rodziny, zachowanie dziedzictwa Wilna, rozwój miasta, troskę o wszystkich mieszkańców – bez stosowania podziałów i dzielenia ludzi (jak to, niestety, mają w zwyczaju politycy litewscy).

Stanisław

Jednością silni! Tomaszewski i AWPL nie gadają, a robią konkretną pracę dla ludzi. Mój głos macie na pewno.

Ryszard

Przy okazji każdych wyborów są fałszowane prognozy i zawsze na niekorzyść Polaków. Taka jest niechlubna litewska tradycja. Pozostaje robić swoje, głosować na Tomaszewskiego i AWPL, a tym samym pokazać, że Polacy są mocno obecni w Wilnie!!!

Rita Tamašunienė o rozpadzie Frakcji Regionów: nie zgadzamy się na wykorzystywanie frakcji do celów Partii Regionów

W Sejmie doszło do rozpadu Frakcji Regionów. Była jej przewodniczącą Rita Tamašunienė mówi, że stało się tak, gdyż nie udało się dojść do porozumienia z posłami, reprezentującymi Partię Regionów, w sprawie zmiany nazwy frakcji – donosi ELTA.

z Wilna

Słusznie, bo nie można wykorzystywać złożonej z posłów różnych opcji frakcji sejmowej do prezentowania interesów jednej konkretnej partii.

Jasja

Pinskus i kompania politycznie oszu-

kuje ludzi. Zmienili nawet kilka partii, a ich celem jest tylko bycie u koryta.

Ola

Dobra decyzja, niehonorowi partnerzy niepotrzebni.

Olek

Jeśli uczciwie nie potrafią współpracować, to raus takich partnerów. Przywłaszczanie cudzej pracy to niskie zachowanie.

Marta

W domniemaniu partii regionów każdy chwyt przed wyborami dozwolony. Jednak wyborcy nie barani, czują, kto dla ludzi pracuje.

Nigdy ze szkoły nie wyszli

Dokończenie ze s. 1
gimnazjum na przeciągu wielu lat. Jak wspomina nasza koleżanka Waleria Adomaitis z domu Pietkiewicz, nigdy ze szkoły nie wyszli, ciągle tu są.

Na początku poczet sztandarowy uroczystość wprowadził sztandar gimnazjum, najcenniejszy atrybut gimnazjalny, a uczniowski chór „Legenda” odśpiewał hymn.

Polonez zagościł na scenie w wykonaniu zespołu „Przyjaźń”. Absolwenci z różnych roczników z wielkim szacunkiem przywoływali we wspomnieniach życie szkolne, swych wychowawców i nauczycieli oraz ciekawe wydarzenia młodzieńcze. Organizatorzy, pod kierunkiem Wiolety Brodowskiej, dyrektorki gimnazjum, zadbali o każdy szczegół, bowiem to spotkanie miało przybliżyć również wiekową datę założenia szkoły w 1773 roku przez Komisję Edukacji Narodowej, więc ten rok jest rokiem jubileuszowym dla naszej społeczności. Milowymi krokami zbliża się 250. rocznica założenia placówki oświatowej. To było okazją do obranego tematu poprzez naszych uczniów, którzy przybliżyli powojenną rzeczywistość nauczania w szkole, przypomnieli nauczycieli i dyrektorów, pracujących tutaj oraz wyróżniających się uczniów – absolwentów.

Wśród honorowych absolwentów znalazł się poeta wileński, dziennikarz, autor wierszy o pa-

tronie naszego gimnazjum księdzu prałacie Józefie Obrebskim, autor naszego hymnu szkolnego Henryk Mazul. W swym wystąpieniu przypominał o beztrzesko spędzonych

latach, do których już, niestety, nie ma powrotu, o nauczycielach, którzy już odeszli, niektórzy do domu Pana, podzielił się relacją o powstającej spod jego pióra książce o naszej szkole.

Alfreda Jankowska, była wieloletnia dyrektorka gimnazjum, usłyszała z ust uczniów prowadzących imprezę wiele ciepłych i wdzięcznych słów, że to za jej kadencji szkoła przybrała nowe oblicze, wybrano patrona, pomyślnie poradzo-

no z akredytacją. Natomiast sama pani Alfreda przyznała, że nietypowo chodziła do szkoły, bo aż ponad 40 lat, jako absolwentka ukończyła szkołę w 1975 roku, później jako

nauczycielka, wicedyrektorka i dyrektorka również „chodziła” do szkoły, więc przypominała dzieła szkolnej, co tak naprawdę należy szanować w życiu szkolnym. Zaproponowała także uczcić pamięć minutą ciszy zmarłych nauczycieli, dyrektorów oraz uczniów.

Postanka na Sejm RL Rita Tamašunienė dała przykład swą postawą życiową, że po skończeniu naszej szkoły można zostać politykiem, pełnić ważne i odpowiedzial-

ne stanowiska w państwie, jak na przykład w jej przypadku kierowanie Ministerstwem Spraw Wewnętrznych, więc tekę ministra poddała, powierzone sprawy wykonała,

obecnie służy obywatelom, pracując w Sejmie RL, a jako z zawodu jest nauczycielką, toteż rozumie sprawy szkolne i bardzo kibicuje polskiej oświacie na Wileńszczyźnie.

Organizatorzy zadbali o udokumentowanie przybyłych poprzez wpis do kroniki szkolnej według promocji, czyli w którym roku ukończyli szkołę. Okazało się, że wśród przybyłych najliczniejsze grupy stanowiły promocje lat 70., 80., a także późniejszych roczni-

ków. Był absolwent, który ukończył szkołę w 1961 roku, to znaczy, że tacy ludzie jak Stanisław Prutkowski, doświadczeni zawodowo, wciąż żyją wspomnieniami tamtych beztrzeskich, młodzieńczych lat. W przypadku pana Stanisława jeszcze chyba zadziałał bakcyl szkolny, bo jest nauczycielem. Miło nam było spotkać wśród zebranych autora książek o patronie naszego gimnazjum, księdzu prałacie Józefie Obrebskim, absolwenta z roku 1970 Jana Sienkiewicza. Kwiatami nas obsypała absolwentka z 2000 roku, nauczycielka z zawodu, założycielka wirtualnej szkoły Anna Pawitowicz-Janczys. Wszyscy przybyli koniecznie chcieli wejść do swych byłych klas, usiąść do ławki, spojrzeć na kolegów, posłuchać jeden drugiego, powspominać i już zaplanować kolejne spotkania klasowe na przykład.

Na moment spotkania staliśmy się wszyscy jedną dużą rodziną, która pamięta swoją szkołę, z szacunkiem wspomina nauczycieli, wychowawców i chce wracać ponownie tutaj: <https://www.facebook.com/100023594961456/videos/1624925614692733>

Waleria Tomaszun z domu Jakubenas,
absolwentka z roku 1981,
nauczycielka języka polskiego i wychowawczyni klasy 6 w Gimnazjum im. ks. Józefa Obrebskiego w Mejszagole

Zapustowe spotkanie w Akademii Trzeciego Wieku w Wilnie

Prelekcja, życzenia i zabawa

Szybkimi krokami dobiegł do mety okres karnawałowy, który tradycyjnie żegnamy tygodniem zapustowym. Spotkanie zapustowe w Akademii rozpoczęło się od wykładu.

W roli prelegenta wystąpił prawnik Grzegorz Sakson, prezes Związku Prawników Polaków na Litwie, radny samorządu m. Wilna. Na życzenie słuchaczy podczas prelekcji poruszył problem sporządzenia testamentu i realizacji prawa spadkobierczego. Ze zmianą ustroju społecznego w większym stopniu są aktualne aspekty wartości materialnych. Prawo spadkowe jest

ujęte w piątej księdze Kodeksu Cywilnego i jest dostępne dla każdego zainteresowanego, ale normy prawa podane w dostępnej formie i podsycone ciekawymi przykładami z praktyki adwokackiej prelegenta bardziej utrwalały otrzymane wiadomości w tym zakresie prawa. A mianowicie, dowiedzieliśmy się, że testament najlepiej jest sporządzić u konkretnego notariusza, który jest przeznaczony (przywiązany) do deklarowanego miejsca zamieszkania testatora. Testament można sporządzić nie tylko u notariusza, ale i na tymczasowym miejscu obecności testatora, na przykład, w szpitalu

– testament zatwierdza dyrektor, ordynator szpitala, na okręcie – kapitan okrętu, dyrektor więzienia, starosta gminy, ale w takim wypadku testament podlega rejestracji w Centrum Registratorów w terminie trzech dni. Jeżeli testator, obywatel Litwy, zamieszkuje i jest zameldowany w innym kraju to testament można sporządzić w najbliższym konsulacie. Trzeba zaznaczyć, że istnienie i treść testamentu to informacja poufna. Jeszcze jeden sposób wyrażenia ostatniej woli testatora to własnoręczne jej zapisanie (nie drukowane). Jak podkreślił adwokat, taki sposób jest najmniej

pewny, ponieważ testament może odnaleźć osoba zainteresowana nie ujawnić istnienia testamentu. W tym wypadku spadek będzie podzielony według prawa. Prawo głosi, że w ciągu trzech miesięcy każdy spadkobierca musi wyrazić wolę o przyjęciu (nie przyjęciu) spadku. Tylko sądowo można odnowić, przedłużyć ten termin. Swoją majątek testatorzy rozpisują jak dla członków rodziny, tak i dla osób niepowiązanych z rodziną. Przyjmując spadek, obce, nie należące do rodziny osoby, muszą zapłacić podatek 5 proc., albo 10 proc. w zależności od wartości mienia, przyjętego w spadku. Swoją majątek można odpisać nie tylko dla osób fizycznych, ale i dla organizacji społecznych, państwowych. Na zakończenie lektor odpowiedział na liczne pytania słuchaczy. Serdeczne obcowanie i delikatny humor sprzyjał ciepłej atmosferze spotkania i myślę, że Grzegorz Sakson zyskał przynajmniej kilka głosów na zbliżających się wyborach do Rady miejskiej. Po wykładzie, który przydłużył się daleko za ramy godziny akademickiej rozpoczęła się druga część naszego spotkania, a mianowicie, pozdrowienie urodzinowe lutowych solenizantów. Jak się okazało, że w tym miesiącu mamy tylko jedną solenizantkę – długoletnią słuchaczkę, jedną z założycieli Akademii, panią Teresę

Vaišvilienė. Pozdrowienie odbyło się w poetycko-muzycznej formie. Pani Janina Olechnowicz recytowała swój wiersz, napisany na tę okazję, w którym ujawniła najlepsze cechy naszej solenizantki i oczywiście złożyła najlepsze życzenia od całej naszej wspólnoty. Dalej dla pani Teresy była wykonana piosenka „Kwiatek czerwony”, a pan Czesław Stefanowicz, niezastąpiony nasz akompaniator, pięknie nam zagrał. Pani Teresa już 13 lat jest aktywną działaczką Akademii, lubiana i szanowana i nie dziw, że każdy z obecnych osobliście chciał złożyć życzenia, wręczyć kwiatek, a panowie zatańczyć. I nie byłoby tego urodzinowego szaleństwa końca, gdyby nie zapustowy przebieraniec, który z hukiem wszedł do sali w towarzystwie pięknej pani z ogromnym koszem pączków. Ale przed pączkami był wygłoszony cały poemat z różnymi niesamowitymi twierdzeniami i zastraszzeniami. Przebieraniec był tak starannie ucharakteryzowany, że tylko głos wydał Stanisława Prutkowskiego, długoletniego słuchacza Akademii. Chociaż po spożyciu pączków towarzystwo było troszeczkę ociężałe, ale zapustowe spotkanie w Akademii Trzeciego Wieku, jak i przystało, zakończyło się zabawami.

Jadwiga Wołkowska,
słuchaczka ATW w Wilnie

Ewangelia na każdy dzień tygodnia

Szanowni Czytelnicy „Tygodnika Wileńszczyzny”, już w sto czterdziestym dziewiątym, wydaniu mają Państwo możliwość codziennie spotykać się ze Słowem Bożym. Cieszymy się niezmiernie, że możemy przybliżyć życie, słowa i czyny Jezusa opisane w Ewangelii. Zamieszczamy Ewangelię na każdy dzień roku liturgicznego. Każdy fragment opatrzony został krótkim rozważaniem, które przyczynia się do refleksji nad przeczytanym Słowem Bożym i pomaga w zrozumieniu tego, co chce powiedzieć nam Stwórca. Na koniec każdego rozważania proponujemy krótką modlitwę, która wskazuje jedną z wielu dróg wcielania Go w życie. Niech Słowo Boże będzie inspiracją w naszym życiu.

**Czwartek,
2 marca 2023**

Mt 7, 7-12

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO MATEUSZA

Jezus powiedział do swoich uczniów: „Proście, a otrzymacie, szukajcie, a znajdziecie, pukajcie, a otworzą wam. Każdy bowiem, kto prosi, otrzymuje; kto szuka, znajduje; a temu, kto puka, otwierają. Czy jest wśród was ktoś taki, kto swojemu synowi, proszącemu o chleb, poda kamień? Albo gdy poprosi o rybę, czy poda mu węża? Jeśli więc wy, choć źli jesteście, umiecie dawać dobre dary swoim dzieciom, to tym bardziej wasz Ojciec, który jest w niebie, da to, co dobre, tym, którzy Go proszą. Wszystko więc, co chcielibyście, żeby wam ludzie czynili, i wy im czyńcie. Tego bowiem wymaga Prawo i Prorocy”.

ZŁOTA REGUŁA

Dzisiaj Jezus składa nam obietnicę: „Proście, a otrzymacie”. Ale za prośbą wyrażoną w naszej modlitwie musi iść żywa wiara. Modlitwa nie jest czymś statycznym, nie jest wyłącznie wypowiedzianymi przez nas słowami. Modlimy się całym naszym sercem, całym naszym życiem. Modlitwa wymaga od nas wytrwałości. Dzisiejsza Ewangelia podaje nam też tzw. złotą regułę: „Wszystko więc, co chcielibyście, żeby wam ludzie czynili, i wy im czyńcie”. Reguła ta powinna stać się zasadą naszego postępowania w relacjach z innymi. Drugiego człowieka powinniśmy mierzyć miarą naszego serca. Jaką miarą spoglądam na drugiego człowieka i na jego życie? Czy kieruję się złotą regułą Ewangelii, a może już wymyśliłem własną miarę, wygodną tylko dla mnie, wykalkulowaną? Drugi człowiek oczekuje ode mnie uczciwości. Sprawiedliwej miary życia.

Panie, proszę, spraw, aby moje spojrzenie na drugiego człowieka było prawdziwe i uczciwe.

**Piątek,
3 marca 2023**

Mt 5, 20-26

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO MATEUSZA

Jezus powiedział do swoich uczniów: „Jeśli nie będziecie sprawiedliwi niż nauczyciele Pisma i faryzeusze, nie wejdziecie do królestwa niebieskiego. Słyszeliście, że kiedyś powiedziano: «Nie popełnij morderstwa», a kto by dopuścił się morderstwa, stanie przed sądem. A Ja wam mówię, że każdy, kto się gniewa na swego brata, będzie osądzony. A kto powie bratu: «Głupcze», stanie przed Wysoką Radą. A jeśli mu powie: «Durniu», skazany zostanie na ogień potępienia. Jeżeli więc przyniesiesz swoją ofiarę na ołtarz i przypomnisz sobie, że twój brat ma coś przeciwko tobie, zostaw przed ołtarzem ofiarę i najpierw idź pojednać się z bratem. Potem wróć i złóż ofiarę. Pogódź się ze swoim przeciwnikiem szybko, póki jeszcze jesteś z nim w drodze. Bo przeciwnik może cię wydać sędziemu, a sędzia strażnikowi, i zostaniesz zamknięty w więzieniu. Zapewniam cię: Nie wyjdiesz stamtąd, dopóki nie oddasz ostatniego grosza”.

FOT. MARLENA PASZKOWSKA

JAKA SPRAWIEDLIWOŚĆ?

W dzisiejszych czasach sprawiedliwość to jedno z najczęściej powtarzanych słów. Domagamy się sprawiedliwej płacy, oceny... Pamiętajmy jednak, że sprawiedliwość musi być ewangeliczna, sięgając głębiej, do serca. W sprawiedliwości trzeba widzieć drugiego człowieka. Powinniśmy natomiast wystrzegać się sprawiedliwości faryzejskiej ograniczającej się do tego, co zewnętrzne. Jezus dzisiaj nie pozostawia nam złudzeń: Nasze życie musi być głębsze. Pyta nas o jakość naszego chrześcijaństwa. Ewangeliczne zdanie: „Jeśli nie będziecie sprawiedliwi niż nauczyciele Pisma i faryzeusze, nie wejdziecie do królestwa niebieskiego”, burzy nasz święty spokój. Jednak chrześcijaństwo nie może być chrześcijaństwem „świętego spokoju”. Nie wolno nam spocząć na laurach, uważając, że jesteśmy doskonali.

Panie Jezu, pomóż mi, abym zawsze był człowiekiem sprawiedliwym.

**Sobota,
4 marca 2023
Święto św. Kazimierza,
królewicza**

J 15, 9-17

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO JANA

Jezus powiedział do swoich uczniów: „Jak Mnie umiłowal Ojciec, tak i Ja was umiłowalem. Trwajcie w mojej miłości. Będziecie zaś trwać w mojej miłości, jeśli zachowacie moje przykazania, podobnie jak Ja spełniłem przykazania mego Ojca i trwam w Jego miłości. Powiedziałem wam to, aby wypełniała was moja radość i aby ta radość była doskonała. To jest bowiem moje przykazanie, abyście się wzajemnie tak miłowali, jak Ja was umiłowalem. Nie ma większej miłości nad tę, gdy ktoś poświęca swoje życie za przyjaciół. Wy jesteście moimi przyjaciółmi, jeśli spełniacie wszystko, co wam polecam. Już nie nazywam was sługa-

mi, bo sługa nie wie, co czyni jego pan. Nazwałem was przyjaciółmi, gdyż dałem wam poznać wszystko, czego dowiedziałem się od Ojca. To nie wy wybraliście Mnie, lecz Ja wybrałem was i Ja wyznaczyłem was, abyście szli, przynosili owoc i aby wasz owoc był trwały; aby mój Ojciec dał wam wszystko, o co Go poprosicie w moje imię. To wam nakazuję, abyście się wzajemnie miłowali”.

ŹRÓDŁO PRAWDZIWEJ RADOŚCI

Dzisiaj Jezus wskazuje nam źródło autentycznego szczęścia i radości. Jest nim miłość, miłość Chrystusowa. „Trwajcie w mojej miłości” – mówi do nas. Zatem utrzymujemy z Nim więź, by być ludźmi radosnymi. To nie wydaje się trudne. Przecież On nas wybrał, nazwał nas swoimi przyjaciółmi. Ale pamiętajmy, że Jezus jest wymagającym przyjacielem. „Wy jesteście moimi przyjaciółmi, jeśli spełniacie wszystko, co wam polecam”. Czy rzeczywiście jesteśmy wierni takiej przyjaźni? Czy spełniamy wszystko, co Jezus nam mówi? Czy potrafimy kochać jak Jezus, ofiarując siebie? Tylko odpowiadając na tę wymagającą miłość i przyjaźń, możemy znaleźć prawdziwą radość i tylko wtedy Ojciec może dać nam wszystko, o co Go poprosimy.

Panie Jezu, wspieraj mnie każdego dnia, abym trwał w Twojej miłości, przynosił owoc, był Twoim przyjacielem i miał udział w radości doskonałej.

**Niedziela,
5 marca 2023
II niedziela Wielkiego Postu**

Mt 17, 1-9

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO MATEUSZA

Jezus zabrał ze sobą Piotra, Jakuba i jego brata Jana i wyprowadził ich z dala od ludzi na wysoką górę. Tam przemienił się w ich obecności, a Jego twarz zajaśniała jak słońce. Jego ubranie stało się białe jak śnieg. Wtedy

Ewangelia na każdy dzień tygodnia

ukazali się im Mojżesz i Eliasz, którzy z Nim rozmawiali. Piotr powiedział do Jezusa: „Panie, dobrze, że tu jesteś. Jeśli chcesz, postawię tutaj trzy namioty; jeden dla Ciebie, drugi dla Mojżesza, a trzeci dla Eliasza”. A gdy jeszcze to mówił, zasłonił ich świetlisty obłok. Z obłoku rozległ się głos: „On jest moim Synem umiłowanym, którego sobie upodobałem. Jego słuchajcie!”. Gdy uczniowie to usłyszeli, upadli na twarz bardzo przerażeni. A Jezus podszedł, dotknął ich i powiedział: „Wstańcie! Nie bójcie się!”. Gdy podnieśli oczy, nikogo już nie widzieli, tylko samego Jezusa. Kiedy schodzili z góry, Jezus przykazał im: „Nie mówcie nikomu o tym widzeniu, dopóki Syn Człowieczy nie zostanie wskrzeszony z martwych”.

TRZY OBLCZA CHWAŁY

Na dwóch wzgórzach Jezus ukazuje swoją tajemnicę najbliższym Mu uczniom. To Tabor i Kalwaria, góra przemienienia i wzgórze męki. Na Taborze Jezus objawia Piotrowi, Jakubowi i Janowi piękno swej Boskiej chwały, a Ojciec potwierdza wobec apostołów Jego tożsamość umiłowanego Syna. Na Kalwarii Jezus objawia chwałę swojego umęczonego oblicza, ukryte piękno miłości do końca. Jedynie Jan jest świadkiem dwóch objawień, dwóch wyrazów piękna chwały Jezusa, tej świetlistej i tej krwawej. Tabor jest umocnieniem dla uczniów i dla nas przed Kalwarią, a jednocześnie zapowiedzią radosnej chwały zmartwychwstania. Czy potrafię dostrzegać obecność i piękno Jezusa w mojej codzienności, zarówno w chwilach radości, jak i cierpienia?

Jezu, miłość wyraża swoje piękno na różne sposoby. Od Ciebie pragnę się uczyć promieniowania miłością w każdych okolicznościach mojego życia.

Poniedziałek, 6 marca 2023

Łk 6, 36-38

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO ŁUKASZA

Jezus powiedział do swoich uczniów: „Bądźcie miłosierni, jak miłosierny jest wasz Ojciec. Nie osądzajcie, a

nie będziecie osądzeni. Nie potępiajcie, a nie będziecie potępieni. Przebaczajcie, a będzie wam przebaczone. Dawajcie, a będzie wam dane. Miarą dobrą, ubitą, utrzęsoną, przepelnioną, wsypią wam do kieszeni. Jaką bowiem miarą mierzycie, taką i wam odmierzą”.

LOGIKA JEZUSA A LOGIKA ŚWIATA

Dzisiaj Jezus mówi o relacjach z innymi ludźmi, stawia konkretne wymagania, wskazując, że w naszej ocenie bliźniego musi być miejsce na przebaczenie, miłosierdzie, danie czegoś z siebie. Skoro doświadczamy miłosierdzia od Boga, to powinniśmy być miłosierni wobec bliźnich, i to każdego dnia. Sami przecież chcemy, żeby nas jak najlepiej traktowano, a nawet doceniano. Najpierw jednak musimy mieć właściwą, sprawiedliwą miarę wobec innych: „Jaką bowiem miarą mierzycie, taką i wam odmierzą”. Łatwiej nam oczekiwać czegoś od innych, trudniej jest ofiarować coś od siebie. Miara Jezusa jest dla dzisiejszego świata, dla jego logiki niewygodna.

Panie Jezu, proszę Cię o Twoje spojrzenie na drugiego człowieka, o wrażliwość, abym nie osądzał, tylko pomagał.

Wtorek, 7 marca 2023

Mt 23, 1-12

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO MATEUSZA

Jezus przemówił do tłumów i do swoich uczniów: „Miejsce Mojżesza w nauczaniu zajęli nauczyciele Pisma i faryzeusze. Czyńcie więc i zachowujcie wszystko, czego was uczą. Nie naśladujcie jednak ich czynów. Mówią bowiem, ale sami nie czynią. Przygotowują wielkie ciężary, których nie można unieść, i nakładają je ludziom na ramiona, a sami nie chcą ruszyć ich nawet palcem. Czynią zaś wszystko, aby pokazać się ludziom. Rozszerzają swoje filakterie i wydłużają frędzle u płaszczów. Lubią zajmować pierwsze miejsca na ucztach i w synagogach. Pragną, aby ludzie pozdrawiali ich na placach i nazywali rabbi. Wy natomiast nie pozwalajcie nazywać się rabbi, gdyż macie

tylko jednego nauczyciela, a wszyscy jesteście braćmi. Nie nazywajcie też nikogo na ziemi ojcem, gdyż macie tylko jednego Ojca, który jest w niebie. Nie pozwalajcie również, aby was nazywano mistrzami, bo jedynym waszym mistrzem jest Chrystus. Największy z was niech się stanie waszym sługą. Kto się wywyższa, będzie poniżony, a kto się poniża, będzie wywyższony”.

PRAWDZIWA WIELKOŚĆ

W życiu człowieka w cenie jest wielkość. Jednak prawdziwa wielkość to ta zdobyta w oczach Bożych, a do niej dochodzi się przez służbę i pokorę. Tomasz à Kempis w O naśladowaniu Chrystusa pisze, że przed Bogiem ważniejszy jest ubogi i pokorny wieśniak aniżeli pyszny filozof. Jezus wzywa nas, abyśmy byli pokorni. Pokora rodzi pokój serca, sprawia, że człowiek mały w oczach świata staje się wielki w oczach Bożych, będzie wywyższony przez Boga. Pokora i pokój serca to dwa filary naszej chrześcijańskiej duchowości.

Panie, Ty na pokornego spoglądasz z miłością. Proszę Cię o pokorę serca, bo chcę być wielki, ale tylko w Twoich oczach.

Środa, 8 marca 2023

Mt 20, 17-28

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO MATEUSZA

Gdy Jezus zdążył do Jerozolimy, zabrał ze sobą tylko Dwunastu. W drodze powiedział do nich: „Zbliżamy się do Jerozolimy. Tam Syn Człowieczy zostanie wydany wyższym kapłanom i nauczycielom Pisma i zostanie przez nich skazany na śmierć. Wydadzą Go poganom, aby Go wydrwić, wychłostać i ukrzyżować. Ale On trzeciego dnia zmartwychwstanie”. Wtedy przyszła do Niego matka synów Zebedeusza razem z synami. Pokłoniła Mu się i o coś prosiła. A On ją zapytał: „Czego pragniesz?”. Odpowiedziała: „Powiedz, aby ci dwaj moi synowie zasiedli w Twoim królestwie obok Ciebie, jeden po prawej, a drugi po lewej stronie”. Jezus odparł: „Sami nie wiecie, o co prosicie. Czy możecie pić kielich, który Ja mam pić?”. Odpowiedzieli: „Możemy!”. Wtedy On rzekł: „Kielich mój będziecie pili, ale nie do Mnie należy przydzielić miejsce po mojej prawej i lewej stronie. Zajmą je ci, dla których mój Ojciec je przygotował”. Usłyszało to pozostałych dziesięciu i oburzyli się na tych dwóch braci. Jezus przywołał ich do siebie i powiedział: „Wiecie o tym, że rządzący uciskają ludzi, a wielcy dają im odczuć swoją władzę. Nie tak ma być między wami. Jeśli ktoś z was chce być wielki, niech będzie waszym sługą. A jeśli ktoś z was chce być pierwszy między wami, niech się stanie waszym niewolnikiem. Tak jak Syn Człowieczy, który nie przyszedł po to, aby Mu służono, lecz aby służyć i oddać swoje życie jako okup za wielu”.

SŁUŻBA I KRZYŻ

Krzyż intryguje. Trzeba się przed nim zatrzymać i głębiej zastanowić, dlaczego Jezus oddał za nas życie. Trzeba Go lepiej poznać, a następnie przyjąć. Dopiero wtedy możemy pójść za Jezusem. Jego droga to nie rywalizacja o zaszczyty, to przede wszystkim akceptacja krzyża, służby aż do oddania życia „jako okup za wielu”. Krzyż dla chrześcijanina jest punktem orientacyjnym w życiu. Uczy pokory, miłości, sensu bycia dla innych. Wymaga osobistego zaangażowania i trudu, poświęcenia, czasem nawet ofiary.

Jezu, proszę Cię o ducha służby, abym umiał żyć ofiarnie dla innych.

Kolejne trzęsienie ziemi w Turcji

Kolejne silne trzęsienie ziemi nawiedziło Turcję. Tym razem wstrząsy wystąpiły w prowincji Malatya, znajdującej się na południu kraju. Do wstrząsów doszło na głębokości ok. 7 kilometrów. Po wstrząsach, których siłę oceniono na 5,2 w skali Richtera, zawaliło się wiele budynków. Na miejscu trwa akcja poszukiwawczo-ratownicza. Jak dotąd wiadomo o czterech ofiarach śmiertelnych, rannych zostało kilkadziesiąt osób.

Belgia: ceny żywności rosną

W Belgii inflacja spadła w lutym do 6,62 proc. z 8,05 proc. w styczniu. Choć ceny żywności nadal gwałtownie rosną, to jednak w znacznie wolniejszym tempie niż w ostatnich miesiącach. To już czwarty miesiąc z rzędu, kiedy inflacja spada, po szczycie na poziomie 12,27 proc. w październiku 2022 roku. Wolniejszy wzrost inflacji wynika z niższych cen energii. W porównaniu z poprzednim miesiącem ceny gazu ziemnego spadły o 27,8 procent, a ceny energii elektrycznej o 16,2 procent.

Nowe prace wykopaliskowe w Pompejach

Na terenie parku archeologicznego w Pompejach na południu Włoch rozpoczęły się nowe prace wykopaliskowe. Na obszarze miasta, zniszczonego w 79 roku przez wybuch Wezuwiusza, stale dokonuje się sensacyjnych odkryć i na to także teraz liczą archeolodzy, odkrywając już pierwsze mury. Wykopaliska prowadzone są na obszarze 3200 m² na terenie znanym jako Regio IX. Pracują tam archeolodzy, archeobotanicy, wulkanolodzy, topografowie, architekci, inżynierowie i geolodzy.

KE pomoże w walce z presją migracyjną

Komisja Europejska w trybie pilnym pomoże Bułgarii w walce z nasilającą się presją migracyjną ze strony Turcji. KE wesprze finansowo umocnienie 110 kilometrów granicy z Turcją, która w ocenie bułgarskich władz jest praktycznie otwarta i codziennie przechodzą tam dziesiątki migrantów. Zostaną przekazane środki finansowe na zwiększenie liczby funkcjonariuszy policji granicznej, która w ostatnich 10 latach została zredukowana o 2 tys. etatów. Bułgaria otrzyma również środki na nowe pojazdy terenowe. Od Nowego Roku liczba nielegalnych przekroczeń granicy wzrosła o 50 proc.

Szwecja wznowi rozmowy z Turcją w sprawie członkostwa w NATO

W połowie marca Szwecja wznowi rozmowy z Turcją w sprawie członkostwa w NATO – za agencją Reuters podaje ELTA.

„Data została ustalona, to nie jest tajemnica, ale czekamy na potwierdzenie” – powiedział premier Ulf Kristersson w wywiadzie dla szwedzkiego nadawcy publicznego SVT.

Już w poniedziałek minister spraw zagranicznych Turcji Mevlüt

Cavusoglu oświadczył, że przerwane rozmowy zostaną wkrótce wznowione, co później z zadowoleniem przyjął Kristersson.

Turcja blokuje obecnie członkostwo Szwecji i Finlandii. Przed wszystkim żąda od Szwecji ostrzejszych działań wobec ekstremistów, takich jak bojownicy zdelegalizowanej Partii Pracujących Kurdystanu (PKK), oraz ich ekstradycji.

Po inwazji Rosji na Ukrainę Finlandia i Szwecja porzuciły wieloletnią neutralność wojskową i wystąpiły o członkostwo w NATO.

Fot. pixabay.com / Unif

Poznamy nazwiska kolejnych ofiar

IPN ogłosi nazwiska kolejnych zidentyfikowanych ofiar niemieckiego i komunistycznego terroru. Wydarzenie będzie miało miejsce w Warszawie 8 marca 2023 roku i będzie transmitowane na kanale IPNtv.

8 marca 2023 r. o godz. 11.00 w Belwederze odbędzie się uroczystość wręczenia not identyfikacyjnych rodzinom ofiar, które zginęły w wyniku działań terroru komunistycznego i zbrodni niemieckich. Ogłoszone zostaną nazwiska 20 osób, których szczątki zostały odnalezione i zidentyfikowane w ramach działań Instytutu Pamięci Narodowej. W uroczystości wezmą udział rodziny zidentyfikowanych ofiar, prezes IPN dr Karol Nawrocki, zastępca prezesa IPN – dyrektor Biura Poszukiwań i Identyfikacji IPN dr hab. Krzysztof Szwaagrzyk oraz przedstawiciele władz i instytucji państwowych.

Wśród nowo zidentyfikowanych znajdują się m.in. ofiary terroru komunistycznego zamordowane na terenie Zamku w Lublinie, zmarli i zamordowani w więzieniu w Raciborzu, żołnierze podziemia antykomunistycznego ziemi małopolskiej oraz ofiara zamordowana w komunistycznym więzieniu w Warszawie.

Instytut Pamięci Narodowej prowadzi działania zmierzające do odnalezienia i identyfikacji ofiar reżimów totalitarnych oraz czystek etnicznych w ramach działalności

Biura Poszukiwań i Identyfikacji IPN, we współpracy z Główną Komisją Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu. Lista nazwisk zidentyfikowanych dotychczas ofiar obejmuje nazwiska ponad 240. W wyniku działań IPN odnaleziono i podjęto szczątki ponad dwóch tysięcy osób.

Podczas poprzedniej konferencji w lipcu 2022 r. podano do publicznej wiadomości największą grupę zidentyfikowanych ofiar. Ogłoszono wówczas nazwiska 30 osób.

Celem sprawniejszej identyfikacji odnajdywanych szczątków Instytut Pamięci Narodowej od kilku lat korzysta z narzędzia udostępnionego przez amerykańskie Federalne Biuro Śledcze (FBI) systemu CODIS. Każdego roku wzrasta odsetek osób zidentyfikowanych z wykorzystaniem tego systemu, który obecnie sięga 30 procent.

Biuro Poszukiwań i Identyfikacji IPN prowadzi działania poszu-

kiwawcze na terenie całego kraju oraz poza jego granicami. Zespół specjalistów przebadał kilkadziesiąt miejsc w Polsce, prowadził także prace m.in. na Ukrainie, Białorusi, na Litwie oraz w Niemczech. Na 2023 r. zespół prof. Krzysztofa Szwaagrzyka zaplanował prace poszukiwawcze m.in. na terenie jednostki wojskowej w Rembertowie (kontynuacja), w Warszawie (kontynuacja prac na terenie dawnego więzienia Toledo na Pradze, kontynuacja badań na terenie Willi Jasny Dom), w Mucznie (kontynuacja prac poszukiwawczych szczątków ofiar zbrodni UPA na Polakach) oraz w kilkudziesięciu innych miejscach.

Współorganizatorem uroczystości wręczenia not identyfikacyjnych rodzinom jest Kancelaria Prezydenta RP.

Konferencja będzie transmitowana na kanale IPNtv.

Fot. Biuro Poszukiwań i Identyfikacji IPN ks. Tomasz Trzaska/ Inne

„To był rok bólu, żalu, wiary i jedności”

24 lutego minął rok od rozpoczęcia przez Rosję wojny na Ukrainie.

Wojska rosyjskie zaatakowały Ukrainę nad ranem z kilku kierunków. Rosyjskie rakiety uderzyły w cele strategiczne na całej Ukrainie.

Rozpoczynając na Ukrainie tzw. operację specjalną, Moskwa zakładała, że ukraińska obrona padnie w ciągu kilku dni, Kijów będzie zdobyty i wprowadzony będzie w nim marionetkowy rząd. Wojna trwa już rok.

W rocznicę rosyjskiej inwazji na Ukrainę prezydent tego kraju Wołodymyr Zełenski chwalił opór swoich rodaków i po raz kolejny wyraził wiarę w zwycięstwo.

„24 lutego miliony z nas dokonały wyboru. Nie biała flaga, a

niebiesko-żółta. Nie ucieczka, ale stawianie czoła. Opór i walka” – napisał Zełenski na Twitterze.

„To był rok bólu, żalu, wiary i jedności. Rok naszej wspólnej niezłomności. Wiemy, że 2023 rok będzie rokiem naszego wspólnego zwycięstwa” – napisał prezydent Ukrainy.

Według danych ONZ, od początku wojny na Ukrainie z kraju wyjechało ponad 8 mln ludzi, przeważnie kobiety, dzieci i osoby starsze. Wewnątrz Ukrainy zostało przesiedlonych kolejnych 8 mln osób.

Fot. unsplash.com / Alice Kotlyarenko

NCN wspiera polskich naukowców

Narodowe Centrum Nauki przyznało kolejne granty przeznaczone na projekty doświadczonych naukowców oraz na budowanie nowych zespołów badawczych. Łącznie w obu konkursach złożono 472 wnioski. Spośród nich wyłoniono 63 projekty. Na ich dofinansowanie NCN przeznaczy 188 mln zł.

W Krakowie powstanie filia Volvo

Firma Volvo Cars ogłosiła otwarcie w Krakowie swojego czwartego Tech Hubu na świecie. Jeszcze w tym roku w krakowskiej filii zatrudnienie znajdzie 120 osób. Natomiast liczba pracowników do 2025 r. wzrośnie do około 600 osób. To kolejna zagraniczna firma, która zdecydowała się otworzyć swój oddział w Polsce.

Obradował Kongres Rolnictwa RP

W Warszawie odbył się IX Kongres Rolnictwa RP. Dyskutowano o niestabilności na rynkach rolnych w obliczu wojny na Ukrainie i pomocy dla rolników, sytuacji na rynku trzody chlewnej, rozwiązaniu problemu braku zapłaty rolnikom za produkty rolne oraz ewentualnej pomocy dla podmiotów skupowych.

Blanka reprezentantką Polski

W 67. Konkursie Piosenki Eurowizji w Liverpoolu Polskę reprezentować będzie Blanka z piosenką „Solo”. To wynik ocen przyznanych przez 4-osobowe jury ekspertów oraz telewizorów w głosowaniu SMS. Blanka zdobyła 12 punktów od jurorów i 10 punktów od widzów, wygrywając z sumą 22 punktów. Drugie miejsce przypadło Jannowi z utworem Gladiator (19 punktów), a trzecie – Dominikowi Dudkowi z Be good (18 punktów).

Pracodawcy a trzeźwość pracowników

W życie weszły przepisy, które określają zasady kontroli trzeźwości w zakładzie pracy. Pomiar zawartości alkoholu w organizmie, pracodawca będzie mógł wykonać przy użyciu alkomatu. Jeżeli przepisy wewnątrzzakładowe przewidują prewencyjną kontrolę trzeźwości, pracodawcy będą mogli przy użyciu alkomatu skontrolować swoich pracowników. W innych przypadkach kontrolę przeprowadzi policja. Takie same zasady będą miały zastosowanie w przypadku podejrzenia zażycia innych substancji odurzających.

ZE SŁOWEM ZA PAN BRAT

Co to jest jarzmo?

Wyraz *jarzmo* jest jednym z tych, które w języku polskim mają wiele znaczeń. Odnosi się ono do nazwy pewnego przedmiotu, ponadto funkcjonuje jako potoczne określenie niezbyt dobrej sytuacji życiowej. Jarzmo jest wyrazem pochodzącym z języka prasłowiańskiego od *ar mo, czyli „drewniana uprząż na woły”. Takie jest również podstawowe znaczenie jarzma.

- Jarzmem określano więc dawną, prymitywną, ramę, która była wykonana z drewna. Zakładano ją na kark, rogi lub czoło zwierząt pociągowych zaprzężonych do pracy. W jarzmie najczęściej chodziły zaprzężone woły orzące pole lub osły ciągnące powozy.
- W starożytnym Rzymie jarzmo to nazwa symbolicznej bramy zbudowanej z trzech włóczni – dwóch wbitych w ziemię i trzeciej umocowanej poprzecznie. Przez tę bramę musiało przechodzić pokonane wojsko. Zwyczaj ten był praktykowany w celu upokorzenia armii, która poniosła porażkę. Był jednocześnie wyrazem poddania się żołnierzom pod władzę Rzymu.
- W znaczeniu przenośnym jarzmo to coś, co dotkliwie ogranicza swobodę czyichś działań. Jest to innymi słowy niewola, która zmusza kogoś do ponoszenia niechcianych ciężarów.

Przykłady użycia: Jarzmo niewoli, znosić, zrzucić jarzmo, wyzwolić się spod/z czyjegoś jarzma, jęczeć w jarzmie.

NOWINKI PSYCHOLOGICZNE

Kłopoty dorastających nastolatków

Jeśli płacze, jest mazgajem, a jeśli nie, uważany jest za nieczułego. Gdy dba o swój ubiór i chce być modny, to jest zniewieściaty, gdy nie zwraca uwagi co na siebie zakłada, jest niechlujny. Jeśli używa kosmetyków i lubi modne fryzury jest wyśmiewany, bo pewnie ma kłopot z określeniem się, a gdy ich nie używa i nosi krótko ostrzyżone włosy, nie jest trendy. Gdy się z kimś pobije, to jest agresywny, ale jeśli nie stanie w obronie swojej dziewczyny, to jest mięczakiem. Jeśli nie ma dziewczyny, jest nieudacznikiem, jeśli jest wierny jednej dziewczynie, to jest pantoflarzem. Gdy nie pije piwa, dla kupli jest maminsynkiem, a jeśli pije to zadaniem rodziców na pewno się wykołei. Dokładnie wie z mediów, że mamy do czynienia z kryzysem męskości, więc powinien trafić do psychoterapeuty... Dorastający chłopiec ma totalny mętlik w głowie. Trudno w dzisiejszym świecie być dorastającym, nastoletnim chłopcem. W obecnych czasach nastolatki zmagają się ze zgoła innymi problemami niż ich rodzice czy dziadkowie. Wiele z nich dotyczy sfery emocjonalnej, społecznej oraz poznawczej. Do najczęstszych problemów należą: depresja, do której upowszechnienia przyczyniła się na pewno pandemia; nękanie i zastraszanie, w tym cyberprzemoc; problemy z używkami – alkohol, narkotyki, substancje psychoaktywne; problemy szkolne oraz presja rówieśnicza; zaburzenia odżywiania – uważają psychologowie.

Czasem problemy, z jakimi mierzą się nastolatki, dorosłym wydają się błahe czy niepoważne. Nigdy nie należy ich bagatelizować! Mówienie „nie przesadzaj”, „nie przejmuj się głupotami” sprawi, że dziecko poczuje się niezrozumiane i pominięte. Jeśli naprawdę chcemy mu pomóc, nie bagatelizujemy wagi problemu. Zrozumienie specyfiki problemów młodzieży w dzisiejszych czasach przy jednoczesnym otwartym i uważnym słuchaniu własnego dziecka pomoże w budowaniu wspierającej relacji. Zapomnijmy o podejściu w stylu „za naszych czasów tego nie było i było dobrze”. Czasy się zmieniły, a naszą rolą jako rodziców jest za tym nadążać. Zaklinanie rzeczywistości i ignorowanie współczesnych problemów nastolatków tylko pogorszy sprawę. Najważniejsza jest postawa rodzica. Jeśli będziemy uważni na potrzeby dziecka, otwarci i wyrozumiali, a przede wszystkim nie będziemy dziecka karcić i oceniać, zbudujemy z nastolatkiem relację opartą na zrozumieniu i zaufaniu. To podstawa, by dziecko zwracało się do nas po pomoc w razie problemów. Rozmowa jest podstawą budowania relacji z dzieckiem, zwłaszcza w wieku dojrzewania. Jeśli widzimy, że dziecko zachowuje się inaczej niż zwykle, coś nas niepokoi, powinniśmy z otwartością i czułością zwrócić się do dziecka i sygnalizować mu, że jesteśmy zawsze do dyspozycji. Z pewnością nie sprawdzą się naciski i natrączywe pytania. Można sygnalizować dziecku, że martwimy się o jego stan, jednak, jeśli nie opanujemy łęku i będzie nas on paraliżował i wypełniał, dziecko może poczuć się winne lub przytłoczone. Wówczas dziecko może nie zwrócić się do nas po pomoc, bo nie będzie chciało dokładać nam kolejnych zmartwień. W sytuacjach, w których rodzic nie czuje się na siłach, by pomóc dziecku, dobrym pomysłem jest zwrócenie się z prośbą o pomoc do specjalisty – to naprawdę dobre rozwiązanie, nie bójmy się prosić o pomoc!

CZYTAM, BO LUBIĘ

Josephine Tey „Córka czasu”

Inspektor Grant prowadzi sprawę podwójnego morderstwa. Nie byłoby w tej zagadce nic niespotykanego, gdyby nie to, że śledczy jest przykutý do szpitalnego łóżka, zbrodnie popełniono ponad pięćset lat temu, rzekomym zbrodniarzem jest król Anglii Ryszard III, a ofiarami dwaj królewscy bratankowie... Urok starego, kryminalnego kina, inteligentnego, zaskakującego, pełnego optymistycznego spojrzenia. „Córka czasu” porusza też bardzo ważny temat – opowiada o tym, jak oficjalna wersja historii, znana nam ze szkół i od wieków wpajana do głów, może mieć niewiele wspólnego z rzeczywistością... Tajemniczo? Warto więc sięgnąć po powieść.

JAK CIĘ WIDZA

Dobre maniery są kluczem do łatwiejszego życia wśród ludzi.

Czy możemy używać komputera służbowego w celach prywatnych? Odpowiedź na to pytanie nie jest jednoznaczna. Najlepiej czerpać wiedzę na ten temat od swojego pracodawcy. Polityka zarządzania sprzętem firmowym może się różnić w poszczególnych przedsiębiorstwach. Czy pracodawca może czytać prywatne maile? Technicznie rzecz biorąc, może wejść w ich posiadanie, ale prawo zabrania mu zapoznawania się z ich treścią. Podobne zasady dotyczą innych prywatnych plików zapisanych na komputerze.

- Kiedy i w jakim zakresie monitorowanie jest legalne?
- Kiedy pracodawca informuje o tym pracowników.
 - Monitoring nie może naruszać tajemnicy korespondencji i prawa do prywatności.
 - Monitoring nie może naruszać innych dóbr osobistych pracownika.

KRZYŻÓWKA z nagrodą 1198

Rozwiązanie-hasło prosimy nadsyłać (lub telefonicznie) do 8 marca 2023 r. na adres redakcji: 09318 Wilno, Rinktinės 50, p. 501

roga-cizna	struktura, w której przebiega synteza białek	rzeźba górnej części postaci	szóstka w szkole	zastępuje guziki
		dawny podatek		
		sztuczna postawa		elektroda dodatnia
	14			
buty piłkarza	odsetki			
	sława, rozgłos		13	21
	symbol Kanady			
		skład, magazyn		
	3	5		płatne brawa
barwa białozielona				100 groszy
		pisak		16
	12			19
godność osobista			podstawa, fundament	materiał opałowy
wiatr sezonowy				
czworokąt dla akrobaty	wyga	nie jest dowodem	okres dziejowy ułożenie zębów	
			obramowanie czapki	
	2	8		10
tucznik	urzędnik sądowy bez nominacji	jabłko Adama	4	18
			sagan	okręg, okolica
				urządzenie radiolokacyjne
pracownik kopalni				brutto minus netto
poranny w wojsku	Negri lub Raksa			
	9			
		walor		
	6	stopień w dżudo		11
opada na dno naczyń			stolica Arabii Saudyjskiej	20
				7
służący w libanii			tytuł sztuki lbsena	
jaszczurka				
			pokarm dla śpiewaka w klatce	
	17	15		

Rozwiązanie krzyżówki nr 1197. Hasło: Robotą nagła warta diabła.

Nagrodę wylosowała Patrycja Gajszynowa z Rudziszek.

Nagroda jest do odebrania w Domu Prasy (Laisvės pr. 60) w ciągu 30 dni kalendarzowych.

Stronę przygotowała Monika Urbanowicz

W Rudowsiach pożegnano zimą i wysłano sygnał wiosnie

Głośno i wesoło

W ubiegły poniedziałek, 20 lutego, w Rudowsiach odbyła się głośna i wesoła zabawa zapustowa, której organizatorami były: Dorota Tomaszewska, koordynatorka Wielofunkcyjnego Centrum i Grażyna Lapunienė, kierowniczka filii w Rudowsiach Centralnej Biblioteki Rejonu Wileńskiego.

Pomimo śnieżnej pogody, mieszkańcy wsi Rudowsie oraz wychowankowie z miejscowego przedszkola z rodzicami zebrali się, aby hucznie wypędzić zimą i zaprosić wiosnę. W trakcie imprezy zapustowej na uczestników czekały nie tylko zawody sportowe, ale także wspólne tańce, konkursy i zabawy.

Jako symbole zapustów – „Stoninowy” i „Konopiowy” – rywalizowali ze sobą w biciu workami oraz – razem z uczestnikami – w przeciąganiu liny. Nie zabrakło rów-

niez wesołego, pod rytm muzyki, przygotowania „ciasta na bliny” i ich smażenia na patelniach na czas. Dla najbardziej pomysłowych przebiegaczy oraz właścicieli najoryginalniejszych strojów zapustowych przygotowano drobne upominki.

Kulminacją zapustowego święta

było spalenie marzanny, a po dokonaniu tego symbolicznego aktu, symbolizującego koniec rządów zimy i nadejście wiosny, uczestników publicznej kaźni zaproszono na blinki i tłusto-słodki poczęstunek przy herbatce.

Grażyna Lapunienė

Wizyta gości z Francji w Gimnazjum w Jałówce

Miłe zaskoczenie

Czas pandemii, który zmusił nas do pozostania we własnym kraju, mieście, a nawet domu, sprawił, że wiele planów i możliwości zostało pokrzyżowanych. Dlatego z tą większą radością przeżywamy spotkania, zwłaszcza z gośćmi przybyłymi z zagranicy.

15 lutego taką możliwość mieli

uczniowie męskiej szkoły Chavagnes International College z Pailers we Francji, którzy przybyli do Gimnazjum św. Jana Bosko wraz ze swoim opiekunem p. Fredim McDermottem. (Sami uczniowie pochodzą z różnych krajów, m.in. Syrii, Hiszpanii, Ukrainy). Najpierw chłopcy wykonali kilka utworów a cappella, których główna tematyka nawiązy-

wała do chorálu gregoriańskiego. Natomiast na koniec wspólnie odśpiewaliśmy hymn Litwy, którego specjalnie się nauczyli, co oczywiście było miłym zaskoczeniem.

Następnie goście udali się, by zwiedzić budynek szkoły oraz muzeum. Po wycieczce nastąpił moment integracji z uczniami gimnazjum, którzy pomimo trwających ferii licznie przybyli, by wraz z gośćmi wspólnie spędzić czas. Nic tak nie jednoczy ludzi jak sport, ponieważ mimo różnic językowych czy kulturowych sport wszędzie będzie taki sam, więc i radość ze wspólnych sportowych zmagani jeszcze bardziej zacieśniła znajomość z gośćmi. Po poczęstunku goście zwiedzili szkolne muzeum etnograficzne i powrócili do dalszego spędzania ferii na Litwie.

Siostra Irma,
Zgromadzenie Jezusa
Mitosiernego

NOCNA DROGA KRZYŻOWA W KALWARII WILEŃSKIEJ

W piątek, 10 marca, o godz. 20.30 parafia Odnalezienia Krzyża Świętego w Wilnie (Kalwaria Wileńska) zaprasza do wspólnej modlitwy rozważającej Mękę Pańską na Nocnej Drodze Krzyżowej. Początek przy kaplicy Matki Bożej Bolesnej w Bołtupiach. Droga Krzyżowa będzie odprawiana w językach litewskim i polskim. „Podczas Drogi Krzyżowej będziemy się modlić o pokój na świecie i na Ukrainie oraz za naszą Ojczyznę Litwę. Królowo Pokoju, módl się za nami!” – do udziału zaprasza parafia.

We wtorek, 21 lutego, zmarł Ryszard ŚNIEŻKO – znany społecznik i działacz niepodległościowy w latach 80., radny miasta Gdańska, wieloletni prezes Towarzystwa Przyjaciół Grodna i Wilna „Osobita” w Gdańsku. Miał 82 lata.

Ryszard Śnieżko pochodził z Wileńszczyzny, urodził się w podwileńskiej wsi Ginejcziszki w 1941 roku. Mieszkał w Gdańsku. W latach 80. ubiegłego stulecia zaangażowany w działalność niepodległościową. W latach 90. współredagował „Prawicę Polską”, pismo środowisk prawicowych Kaszub i Pomorza. W latach 1998-2002 był radnym miasta Gdańska.

Wieloletni prezes Towarzystwa Przyjaciół Grodna i Wilna „Osobita” w Gdańsku. Z Towarzystwem współpracował Związek Polaków na Litwie. „Osobita” pomagała między innymi polskim dzieciom na Kresach, organizując także wakacyjne wyjazdy do Polski dla dzieci z domów dziecka na Wileńszczyźnie.

WIEŚCI z Wileńszczyzny

Msza św. w jęz. polskim w katedrze wileńskiej

W sobotę, 4 marca, w uroczystość św. Kazimierza - patrona Litwy, w wileńskiej Bazylice Archikatedralnej, o godz. 15.00 będzie sprawowana Msza św. w języku polskim. Celebrować ją będzie ks. Jerzy Witkowski, proboszcz parafii kalwaryjskiej. 4 i 5 marca na placu Katedralnym będzie ustawiony namiot, w którym chętni będą mogli wziąć udział w quizie, spotkać tam będzie można „św. Kazimierza”.

Na zapustach w Hanuszyszkach...

Uczniowie ze szkoły w Leszczyniakach uczestniczyli w zapustach w Hanuszyszkach. Wraz ze wszystkimi przybyłymi uczestniczyli w zabawie zapustowej, częstowali się blinami i innymi potrawami. Oglądali eksponowaną w lokalnym domu kultury wystawę masek zapustowych. Mogli też przyrzeć się bliżej postaciom zapustowym Konopiowemu i Stoninowemu i dowiedzieć się, że Konopiowy symbolizuje okres Wielkiego Postu, a Stoninowy – czas jedzenia mięsa.

...i Landwarowie

21 lutego w bibliotece publicznej w Landwarowie zorganizowane zostały zapusty. Uczestniczył w nich lokalny zespół folklorystyczny „Klewinė”, dzieci z biura samodzielnej twórczości. Uczestnicy zapustów byli w maskach zwierząt i ptaków, przebrani byli za cyganek, niedźwiedzi, diabełków. Nie zabrakło wśród przebiegaczy ważnych postaci zapustowych: Konopiowy i Stoninowego. Panie z zespołu „Klewinė” opowiedziały o tradycjach zapustowych, m.in. o tym że na zapusty trzeba jeść tłusto i do syta. Wszyscy zjadali się blinami i słodyczkami. Były różne gry, zabawy, korowody. Przy śpiewie zapustowej piosenki o wyganianiu zimy wszyscy wyszli z budynku biblioteki na podwórze i tam została spalona marzanna jako symbol zimy.

Komediodramat w Szyrwintach

9 marca w Centrum Kultury w Szyrwintach o godz. 18.00 odbędzie się pokaz litewskiego filmu „Paradas” („Parada”) w reżyserii Titasa Lauciusa. Jest to komediodramat pełen ironii i absurdalnych sytuacji. Grają w tym filmie litewscy aktorzy Giedrius Savickas, Rasa Samuolytė, Kostas Smoriginas, Barbora Bareikytė i in. Cena biletu 6 euro.

Koncert „Dwoje w gondoli”

15 marca w Centrum Kultury w Szyrwintach o godz. 19.00 odbędzie się koncert śpiewaków operowych Liudasa Mikalaukasa (bas) i Egidijusa Bavikinas (tenor) pt. „Dwoje w gondoli”. Akomponować im na fortepianie będzie Beata Vingraitė. Liudas Mikalaukas urodził się w 1985 r. w Taurogach. W latach 1992 – 2004 uczył się śpiewu w lokalnym Centrum Twórczości Uczniowskiej w klasie śpiewu. W 2009 r. ukończył Litewską Akademię Teatru i Muzyki. Od 2016 r. jest członkiem trupy Litewskiej Opery. Egidijus Bavikinas uczył się w Kalwaryjskiej Dziecięcej Szkole Muzycznej w klasie fortepianu. W 2000 r. ukończył Wyższą Szkołę Pedagogiczną w Mariampolu ze specjalnością pedagoga muzyki i organisty liturgicznego. W 2001 r. wstąpił do kowieńskiego fakultetu Litewskiej Akademii Teatru i Muzyki na dyrygenturę. Uczestniczył w XVI Międzynarodowym Festiwalu Młodych Talentów w Polsce, w Festiwalu Muzycznym w Pożajściu. W 2007 r. został laureatem Międzynarodowego Konkursu Śpiewaków „Sztuka XXI wieku” w Kijowie. Od 2008 r. jest solistą Państwowego Teatru Muzycznego w Kownie. W 2016 r. Egidijus Bavikinas wystąpił w rock operze „Jezus Chrystus Superstar” wykonując partie solowe króla Heroda. Szerszej informacji o koncercie można uzyskać na stronie internetowej www.lmkoncertai.lt.

Film animacyjny dla całej rodziny

23 marca w Centrum Kultury w Szyrwintach o godz. 18.00 odbędzie się pokaz hiszpańskiego filmu animowanego dla całej rodziny z litewskim dubbingiem „Detektyw Sanis”. Tytułowy detektyw jest jednym z najlepszych wojowników przeciw sile ciemności. Podczas lotu do San Francisco zostaje popełnione przestępstwo. Detektyw Sanis zajmie się tą sprawą.

Jan Lewicki

„Panie Kochanku” i Feliks Mikłaszewicz

Dokończenie ze s. 1
Ich źródła należy szukać w średnio-wiecznym *Prawie oporu przeciwko władcy*: Istota konfederacji – to zbrojne wystąpienie stanów bądź grup społecznych wymierzone przeciwko centralnej władzy własnego państwa, cechą charakterystyczną konfederacji była przynależność imienna. Powołując konfederację sporządzano listę jej członków, znamy kilka rodzajów konfederacji: wojewódzkie, generalne, kapturowe (w okresie bezkrólewia), wojskowe, rokoszami nazywano konfederacje buntownicze przeciwko królowi. Sejm Niemy w 1717 roku zakazał zawierania konfederacji. Od roku 1354 do 1813 było ich w Polsce ponad 50.

Sily były nierówne...

Mimo istnienia wielu publikacji zarówno naukowych, jak również popularnych, obfitej literatury propagandowej wytworzonej przez samych konfederatów, źródeł ikonograficznych i innych, pobudzających wyobraźnię i przyczyniających się do tworzenia wzniosłych mitów i legend, idealizując wizerunek konfederata pozostaje nadal sporo „białych plam”. Stan wiedzy o konfederacji barskiej nie tylko powinien być „odkurzony”, ale też poszerzony i pogłębiony. Ta konfederacja skierowana przeciwko ingerencji Rosji w sprawy Polski, obecności wojsk rosyjskich na jej terenie oraz przeciwko osobie króla Stanisława Augusta, ustawom zapewniającym równouprawnienie inowiercom i przeciwko stronnictwu reform państwa uważana przez niektórych za pierwsze powstanie niepodległościowe, trwała do 1772 roku, ponosząc klęskę z wielu przyczyn. Nierówne były siły, marna pomoc innych krajów oraz skłócenia wewnętrzne i intrygi. Mówi się nawet o liczbie 100 000 osób związanych z tym zrywem patriotycznym. Według statystyk rosyjskich ponad 14 000 barżan zostało zesłanych na Sybir, wielu wcielono do wojska rosyjskiego, uwięziono w różnych miejscach. Nie wiadomo, ilu dokładnie poległo. Niektórym udało się mniej lub bar-

dziej szczęśliwie wyemigrować na Zachód.

Niezwykła i barwna postać

Karol Stanisław Radziwiłł, chyba najbardziej znany pod pseudonimem „Panie Kochanku” (tymi słowami zazwyczaj zwracał się do swego rozmówcy), urodził się 27 lutego 1734 r. w Nieświeżu, słynnej rezydencji radziwiłłowskiej wzniesionej przez pielgrzyma do Ziemi Świętej, założyciela ordynacji nieświeskiej Radziwiłła „Sierotkę”, jego pra pra pra pradziada. Zmarł „Panie Kochanku” w dobrach rodzinnych w Białej w 1790 r. Zajmował niezwykle wysoką pozycję w państwie: wojewoda wileński, marszałek generalny konfederacji radomskiej. X ordynat nieświeski, VIII ordynat otycki był

synem Michała Kazimierza „Rybeńki”, hetmana wielkiego litewskiego i wojewody wileńskiego, po śmierci którego musiał samodzielnie prowadzić politykę radziwiłłowską. Czwooro z dziesięciorga jego rodzeństwa zmarło w dzieciństwie, przy życiu zostało pięć siostr i brat Hieronim Wincenty (1759–1789), którego żywot był też krótki. Syn Hieronima Dominik Hieronim, pułkownik gwardii Napoleona został jedynym spadkobiercą dwa razy żonatego i bezpotomnie zmarłego „Panie Kochanku”. Sądząc z opowieści Cata Mackiewicza o Radziwiłłach, myśl o tym, że wszystko po nim ma odziedziczyć syn nielubianej przez niego bratowej, była dla Stanisława Karola bardzo przykra. Postrzegano Karola Stanisława jako niezwykłą i barwną postać. To typowy przedstawiciel swojej epoki, cieszący się sympatią

wielu współobywateli szlachty i to nie tylko wśród tych należących do klienteli radziwiłłowskiej. Potrafił gorliwie dbać o tych, którzy byli mu bliscy. Za udział w walkach niepodległościowych skasowano mu ogromne majątki i musiał udać się na wygnanie, gdy wrócił w 1777 r. do Nieświeża, był niezwykle uroczysto i z wielkim entuzjazmem witany, podobnie wyglądał jego wjazd do Wilna.

Zawsze w narodowym kontuszu

Po powrocie, z którym wiązano wielkie nadzieje, zajął się podziwianiem gospodarki w swych zdevastowanych dobrach, oświaty i kultury, założył szkołę żegluga morskiej, gdzie zapewne zapoznawał się z sztuką marynarki Feliks Mikłaszewicz. Sam Karol zawsze chodził w narodowym kontuszu, francuskiego fraka nie nosił, a wspaniałość jego domu nieświeskiego chyba nie miała sobie równych w Europie. Piszący o nim podają mnóstwo groteskowych faktów z jego życia. Nie wszystko można ocenić miarą naszych czasów. Wiele rzeczy jest bardzo krzywdzących. Podobnie jak Stanisław August, „Panie Kochanku” był opluwany, oblewany paszkwilami i oszczerstwami. A przecież i jeden i drugi byli gorącymi patriotami i ludźmi odważnymi, wiedzącymi, co to jest obowiązek.

Mikłaszewiczowie herbu Trąby, Ostoja, Miedzynięta...

Na razie mimo kilkudziesięciu znanych w literaturze wzmianek nie wiele wiemy zarówno o dość zagadkowej osobowości Feliksa Mikłaszewicza, jak też o jego rodzinie. Nie raz się napotyka na sprzeczne informacje. Nie jest wiadome, gdzie się urodził, kim byli przodkowie, rodzeństwo, w jakiej części kraju leżało gniazdo rodzinne. Do zweryfikowania jest wiele informacji z herbarzy szlacheckich i innych publikacji, sprawdzenia archiwaliów instytucji badających szlachectwo i innych źródeł z kilku krajów. Mikłaszewiczowie byli rozsiani na dość rozległych obszarach, co można ustalić nawet tylko

na podstawie dostępnych, obecnie dzięki nowoczesnym technologiom, materiałów o charakterze genealogicznym i innych. Bez obawy można stwierdzić, że wielu członków tego rodu była na służbie Domu Radziwiłłów, zachowała się korespondencja Mikłaszewiczów z Radziwiłłami, a napewno nie wszystkie jeszcze listy zostały rozpoznane i ustalone. Jeden z Mikłaszewiczów był metrykantem Wielkiego Księstwa Litewskiego, inny – bażantnikiem w Nieświeżu. Na razie, najstarsze znane dokumenty o Mikłaszewiczach są z roku 1528. W źródłach spotykane są trzy herby, jakimi się pieczętowała Rodzina. Wiele daje do myślenia herb **Trąby**... Jest to przecież herb książąt Radziwiłłów! W VII tomie zbioru praw, konstytucji i przywilejów pt. *Volumina Legum* znajdujemy informację o potwierdzeniu przez Sejm szlachectwa rodu Mikłaszewiczów.

Bojownik o niepodległość Polski i Stanów Zjednoczonych

W literaturze znajdujemy datę urodzin i zgonu Feliksa Barona de Mikłaszewicz (1740-1801). Zagadką pozostaje wiele faktów z jego życiorysu. Czym się trudził, jak wyglądał jego udział w konfederacji barskiej, niektórzy nawet poddają wątpliwości, czy taki udział miał miejsce. Problemem bardzo istotnym jest dość częsty brak w źródłach imienia przy nazwisku. Dzięki ustaleniom badaczy wiemy, że Feliks Mikłaszewicz w roku 1782 jest już w Stanach Zjednoczonych Ameryki. W niektórych źródłach spotykamy tytuł barona poprzedzający jego nazwisko. W różnych zbiorach amerykańskich zachowały się listy i inne dokumenty barona Mikłaszewicza, w tym dwa listy – do prezydenta tego kraju i Kongresu, gdy ubiegał się o posadę w żegludzie morskiej. Etabu rządowego nie otrzymał. Miał mandat do walki z Anglikami, jako kaper na swych własnych statkach, jeden z tych statków to dość potężny szkuner, nazwany „Prince Radivill” (książę Radziwiłł). Walka na morzu była trudnym i niebezpiecznym przedsięwzięciem. Jak

się wydaje, Baron Mikłaszewicz odnosił wiele sukcesów. Wiadomość o tych wyczynach dość szybko dociera na Litwę, co wskazywałoby na to, iż utrzymywał stały kontakt z „Panie Kochanku”, który nadal prawdopodobnie wspierał swoich barżan – i Kazimierza Pułaskiego i Feliksa Mikłaszewicza.

Wiele niewiadomych

Otóż udało się natrafić na artykuł zamieszczony w jednej z gazet kowieńskich przed 12 laty, w którym jest mowa o umieszczeniu na wieży kościoła w Popielach, zbudowanego po roku 1783, do Radziwiłłów chorągiewki z modelem statku „Prince Radivill” na którym walczył Mikłaszewicz o niepodległość Ameryki. Badaczom udało się ustalić, kilka miejsc, gdzie mieszkał. Pochowany został prawdopodobnie w mieście Charleston, zwanym perłą Stanu Karoliny Południowej. Sądząc z różnych wpisów do ksiąg wieczystych był człowiekiem zamożnym, nigdzie nie ma informacji, by posiadał rodzinę – żonę czy potomstwo. A więc podobnie, jak jego patron „Panie Kochanku” zmarł bezpotomnie, chociaż tego na razie dokładnie nie wiemy.

W 1976 roku została wydana w Szczecinie powieść historyczna o Feliksie Mikłaszewiczu, pt. *Korsarz trzynastu kolonii*, napisana przez mieszkańca tego miasta, prozaika i publicystę, z urodzenia wilniuka, nieżyjącego już Czesława Czerniawskiego.

Halina Szymanel
(Pani Janinie Mikłaszewiczowej z okazji 86. Urodzin)

Konkurs prac plastycznych w Ośrodku Kultury w Mickunach

Cieszył się sporym zainteresowaniem

Ośrodek Kultury w Mickunach zaprosił wszystkich chętnych do udziału w wirtualnym konkursie prac plastycznych „Dzień Niepodległości Państwa Litewskiego”.

Warunkiem udziału w tym konkursie było nadesłanie pocztą zwykłą lub elektroniczną pracy podając nazwisko oraz wiek autora. Cieszył się on dużym zainteresowaniem. Aktywny udział w nim wzięli uczniowie Gimnazjum w Mickunach oraz szkoły „Ringuva” w Szawlach, wychowankowie polskiego i litewskiego przedszkola w Mickunach, jak też inni mieszkańcy rejonu wileńskiego oraz Wilna.

Nadesłane prace zostały zamieszczone na stronie Facebook'u Ośrodka Kultury w Mickunach. W dniach 11-15 lutego odbyło się głosowanie. Każdy chętny miał okazję oddać swój głos na rysunek, który najbardziej się spodobał, naciskając przycisk „Lubię”. Wyniki głosowania zostały podsumowane i ogłoszone w dniu 16 lutego, gdy to Litwa obchodziła kolejną rocznicę odzyskania niepodległości.

W wirtualnym konkursie prac plastycznych zwyciężyli: Doro- ta Jerenkiewicz (9 lat), Wiktorija Bumażenko (4 lata) oraz Edwin Wenckiewicz (4 lata). Prace tych właśnie uczestników zdobyły naj-

więcej „polubień” na Facebooku. Zwycięzcy otrzymali nagrody, których sponsorem był Samorząd Rejonu Wileńskiego. Nagrodę specjalną otrzymała również wychowawczyni żłobka-przedszkola w Mickunach Alina Makiewicz, która jest wszechstronnie rozwiniętą i pomysłową osobą.

Organizatorem wirtualnego konkursu prac plastycznych był Ośrodek Kultury w Mickunach, którego administratorem jest Alona Wengrowska.

Organizatorzy pragną serdecznie podziękować wszystkim za aktywny udział w wirtualnym konkursie prac plastycznych poświęconego

Dniu Niepodległości Państwa Litewskiego. Dziękując również wychowawcom, nauczycielom, rodzicom za udział i nadsyłanie prac plastycznych. Wyrazy podziękowania składają wszystkim, którzy głosowali i

wspierali uczestników konkursu, a także Samorządowi Rejonu Wileńskiego za wsparcie finansowe i za sponsorowanie nagród zwycięzcom konkursu.

Andrzej Aszkiełowicz

Indeks Samorządów 2022. Rejon wileński zajął wysokie 6. miejsce

Rejon wileński zajął 6. miejsce spośród 54 małych samorządów w najnowszym Indeksie Samorządów Litwy, opracowanym przez Litewski Instytut Wolnego Rynku.

Litewski Instytut Wolnego Rynku opublikował w tym tygodniu Indeks Samorządów Litwy 2022, dokonując oceny sytuacji finansowej i otoczenia inwestycyjnego samorządów.

W indeksie zawarta jest ocena działalności samorządów dużych (6) i małych (54).

Rejon wileński zajął 6. miejsce wśród 54 małych samorządów. Eksperti przyznali rejonowi wileńskiemu 56 punktów (dla porównania: zajmująca pierwsze miejsce Neringa otrzymała 80 punktów, plasująca się na drugim miejscu Połaga – 78 punktów i na trzecim miejscu rejon Kłajpedzki – 64 punkty).

Budżet

Samorząd Rejonu Wileńskiego został wyróżniony jako samorząd o najniższym zadłużeniu wśród małych samorządów.

„Rejony poniewieski, radziwiłski i wileński charakteryzują się najniższym poziomem zadłużenia i zostały najwyższej ocenione” – podano w rankingu.

W 2021 roku dług Samorządu Rejonu Wileńskiego stanowił 1,2 proc. dochodów prognozowanych, w porównaniu do 2020 roku zmiana zadłużenia wynosiła zaledwie 1 proc. redukcji zadłużenia. Biorąc pod uwagę, że samorząd podstołeczny utrzymuje niski wskaźnik zadłużenia w stosunku do dochodów prognozowanych i przestrzega dyscypliny fiskalnej, uzyskał najwyższą ocenę – 10 punktów. 10 punktów przyznano też Kłajpedzie.

Otoczenie inwestycyjne

Rejon wileński znalazł się w pierwszej czwórce małych samorządów pod względem otoczenia inwestycyjnego. Samorząd Rejonu Wileńskiego uzyskał 72 punkty, tyle samo otrzymał też Samorząd Neringi. Na pierwszym miejscu – rejon kowieński z 77 punktami i Połaga z 75 punktami.

Rejon wileński wraz z Neringą i rejonem kowieńskim otrzymuje najwięcej inwestycji materialnych spośród innych małych samorządów – na jednego mieszkańca przypada prawie 5500 euro inwestycji materialnych w ciągu roku. Za wielkość zagranicznych inwestycji materialnych i bezpośrednich, przypadających na jednego mieszkańca w 2021 roku, rejon wileński uzyskał odpowiednio 9,37 i 9 pkt.

Zaświadczenia o prowadzeniu działalności gospodarczej

Oceniając otoczenie inwestycyjne, analizowano również liczbę posiadanych przez mieszkańców zaświadczeń o prowadzeniu działalności gospodarczej.

Liczba mieszkańców, którzy mają zaświadczenie o prowadzeniu działalności gospodarczej, jest jednym ze wskaźników pozwalających ocenić aktywność gospodarczą na terenie samorządu. Wyższy wskaźnik pokazuje, że stworzono korzystniejsze warunki dla samodzielnej działalności i przedsiębiorczości mieszkańców (m.in. samorząd stosuje niskie stawki podatkowe).

Analizując liczbę mieszkańców, którzy wykupili/przedłużyli licencje na prowadzenie działalności gospodarczej rejon wileński uzyskał 8,18 pkt.

Statystyki pokazują, że liczba podmiotów gospodarczych działających w rejonie wileńskim rośnie z roku na rok, a na początku 2023 roku wyniosła 3822. Od 2019 do 2023 roku liczba podmiotów gospodarczych w rejonie wileńskim wzrosła aż o 41,09 proc.

Samorząd Rejonu Wileńskiego wg posiadanych przez mieszkańców zezwoleń na prowadzenie działalności gospodarczej w 2022 roku uplasował się na 4. miejscu spośród wszystkich 60 litewskich samorządów (po Wilnie, Kownie i Kłajpedzie), a według podatków z działalności gospodarczej – 1. miejsce wśród samorządów rejonowych oraz 6. miejsce spośród wszystkich 60 samorządów.

Samorząd Rejonu Wileńskiego aktywnie promuje przedsiębiorczość oraz wspiera małe i średnie przedsiębiorstwa, dlatego powołał Fundusz Wspierania Małej i Średniej Przedsiębiorczości.

Do wzrostu aktywności gospodarczej przyczynia się również korzystne otoczenie podatkowe. Rada Samorządu Rejonu Wileńskiego już 7 lat z rzędu nie zmienia stawek zezwoleń na prowadzenie działalności gospodarczej i stosowanych ulg. Decyzja taka jest podejmowana w celu stworzenia mieszkańcom rejonu wileńskiego korzystniejszych warunków do rozwoju małej przedsiębiorczości poprzez prowadzenie działalności według zaświadczenia o prowadzeniu działalności gospodarczej

Pozwolenia na budowę

Im więcej pozwoleń na budowę wydaje samorząd i im bardziej ta liczba rośnie w ciągu roku, tym wyższą ocenę uzyskuje samorząd w rankingu. Większa liczba wydawanych zezwoleń na budowę oznacza większą aktywność biznesową i gospodarczą w samorządzie.

Śród małych samorządów rejon wileński wraz z Połagą i rejonem Kłajpedzkim w 2021 roku wydały najwięcej pozwoleń na budowę – na 1 tys. mieszkańców przypadało aż 30 zezwoleń.

Cieszy, że w rejonie wileńskim szybko rośnie liczba wydawanych pozwoleń na budowę – rejon się rozrasta i rozwija. Na przykład w 2019 roku wydano 1098 pozwoleń na budowę, w 2020 roku – 1687, w 2021 roku – aż 2500 pozwoleń na budowę.

(S-3357)

SPRAWOZDANIE Z DZIAŁALNOŚCI SŁUŻBY KONTROLI I AUDYTU SAMORZĄDU REJONU WILEŃSKIEGO ZA ROK 2022

II.3.2.

Audyty działalności

Audyty działalności to niezależna, obiektywna i wiarygodna ocena państwowych zobowiązań, systemów, procesów, programów, działalności lub organizacji pod względem oszczędności, efektywności i wydajności. Jest to ocena, która ma na celu ustalenie, czy można poprawić istniejącą sytuację. Tak więc, głównym celem audytu jest konstruktywne promowanie oszczędnego, wydajnego i skutecznego zarządzania publicznego.

Służba Kontroli i Audytu Samorządu Rejonu Wileńskiego w 2022 roku przeprowadziła dwa audyty działalności:

- organizacja zakupów publicznych w administracji i gminach samorządu;
- ocena, czy system organizacji pracy Wydziału Protetyki Stomatologicznej Centralnej Przychodni Rejonu Wileńskiego jest odpowiedni i zapewnia skuteczną działalność.

Audyty organizacji zakupów publicznych w administracji i gminach Samorządu Rejonu Wileńskiego

W ramach realizacji strategicznych celów samorządu co roku rośnie liczba i wartość realizowanych zakupów publicznych. W 2019 r. w administracji i gminach Samorządu dokonano 434 zakupów publicznych o ogólnej wartości ok. 28 mln euro, w 2020 r. – 594 zakupy o ogólnej wartości ok. 32 mln euro. Skuteczne funkcjonowanie systemu zakupów publicznych jest narzędziem do racjonalnego wykorzystywania środków.

Podczas przeprowadzania audytu oceniliśmy zgodność zakupów publicznych z aktami prawnymi i racjonalnym wykorzystywaniem środków.

Od 2019 roku działalność Wydziału Zakupów Publicznych stała się bardziej skuteczna po przeniesieniu jej do przestrzeni elektronicznej: posiedzenia Komisji Zakupów Publicznych zaczęto organizować zdalnie z wykorzystaniem narzędzi elektronicznych (oprogramowania do wideokonferencji, oprogramowania telefonów komórkowych itp.). Rejestr protokołów Komisji Zakupów Publicznych został przeniesiony do Systemu Zarządzania Dokumentami, zorganizowano podpisywanie protokołów z wykorzystaniem narzędzi elektronicznych.

W Systemie Zarządzania Dokumentami otrzymywane są dane z wydziałów administracji samorządu, sporządzane i uzgadniane są wnioski dot. przeprowadzenia procedur zakupu. Zakupy o małej wartości realizują mianowani przez dyrektora administracji, starostów organizatorzy zakupów, bardziej skomplikowane zakupy dokonują docelowe komisje zakupów publicznych.

W samorządzie organizowanie i realizacja zakupów publicznych są prawnie uregulowane. Mieliśmy jednak zastrzeżenia co do tego, że w procedurach zakupów publicznych nie są określone wymogi dotyczące gromadzenia dokumentów ws. przeprowadzenia analizy rynku (w celu uzasadnienia wartości zakupu). Nie przeprowadzana jest również ocena zawartych umów, osiągniętego rezultatu (nie ma ustalonych kryteriów oceny). Ponieważ nie ma oceny wykonania umów, w samorządzie nie kształtuje się dalsza praktyka zarządzania zakupami publicznymi i doskonalenia ich.

W administracji samorządu w latach 2019-2021 usystematyzowano częściowo zapotrzebowanie wydziałów administracji na zakup podobnych towarów i usług. Dokonano konsolidacji usług z zakresu wynajmu środków transportu, zakupu mebli biurowych, artykułów biurowych, sprzętu komputerowego i innych zakupów.

Audyty: Czy system organizacji pracy Wydziału Protetyki Stomatologicznej Centralnej Przychodni Rejonu Wileńskiego jest odpowiedni i zapewnia skuteczną działalność?

Usługa protetyki stomatologicznej w Centralnej Przychodni Rejonu Wileńskiego świadczona jest nie tylko dla mieszkańców rejonu, ale również dla mieszkańców Wilna i innych rejonów kraju.

W latach 2018-2021 dochody wydziału z Funduszu Obowiązkowego Ubezpieczenia Zdrowotnego rosły z powodu zwiększonej refundowanej kwoty na usługi protetyczne i rosnącej liczby obsługiwanych pacjentów: w 2018 roku obsłużono 163 osoby, w 2019 r. – 257 osób, w 2020 r. – 253 osoby, w 2021 r. – 466 osób. Z powodu ograniczeń covidowych w 2020 r. liczba pacjentów się zmniejszyła.

W 2019 roku Rada samorządu podjęła decyzję o zwiększeniu dostępności usług stomatologicznych (protetycznych) poprzez przeznaczanie rekompensat za protetykę dentystyczną dla osób wspieranych socjalnie, jednak przeznaczone przez samorząd środki na rekompensaty za usługi protetyczne wykorzystane zostało jedynie częściowo.

Dochody za płatne usługi się zmniejszyły, ponieważ w Wilnie i rejonie wileńskim konkurencja w sferze usług protetycznych jest duża. Według danych z roku 2022, świadczących tę usługę organizacji pożytku publicznego i podmiotów prywatnych jest 313.

Pacjenci często wybierają placówki, w których proponowana usługa wykonywana jest z wykorzystaniem najnowszych technologii i nowoczesnych materiałów.

Po wykonaniu audytu zgłosiliśmy braki dotyczące kontroli wykonanych prac w Wydziale Protetyki Stomatologicznej. W placówce tej nie jest rejestrowany poziom zadowolenia pacjentów, którzy otrzymali usługi protetyki stomatologicznej.

Audyty zakończono pod koniec roku 2022, złożono 8 rekomendacji ws. doskonalenia działalności, realizacja których zaplanowana została na rok 2023.

(Cdn.)

(S-3353)

Łączymy się w smutku, dzielimy ból i składamy wyrazy współczucia
Danieli MICZUDO z powodu śmierci ukochanej Mamusi.
Członkowie zespołu „Wilnianki”

„Człowiek żyje, dopóki trwa o nim pamięć.”
Łączymy się w bólu i żalu oraz składamy wyrazy najgłębszego współczucia
Danieli MICZUDO z powodu odejścia do wieczności ukochanej Mamy.
Słuchacze Akademii Trzeciego Wieku

* Z okazji Dnia Urodzin **Waldemarowi TOMASZEWSKIEMU**, przewodniczącemu Akcji Wyborczej Polaków na Litwie – Związku Chrześcijańskich Rodzin, posłowi do Parlamentu Europejskiego życzymy nieustającej odwagi oraz mocnego zdrowia, by realizować nowe plany i cele, a życiowa mądrość i doświadczenie niech dają siłę i determinację w rozwiązywaniu najtrudniejszych spraw.

Niech Bóg błogosławi i nieustannie obdarza swoją łaską i pokojem.

Z szacunkiem i wdzięcznością za wieloletnią współpracę
członkowie Rady Naczelnej AWPL-ZChR

* Wiązankę najpiękniejszych życzeń z okazji Dnia Urodzin **Edycie TAMOŠIŪNAITĖ**, członkini Rady Naczelnej Akcji Wyborczej Polaków na Litwie – Związku Chrześcijańskich Rodzin: spełnienia marzeń, pogody ducha, szacunku od najbliższych osób, niech każdy nowy dzień niesie zdrowie oraz wiele chwil do radości, a Matka Boża ma zawsze w swej opiece

składa Rada Naczelna AWPL-ZChR

* Z okazji Dnia Urodzin **Leonardzie NARWOJSZ i Krystynie GÓRSKIEJ** najserdeczniejsze życzenia: radości, która dostrzega piękno małych rzeczy, niegasnącej energii życiowej, długich lat życia, szczęścia, zdrowia, siły w pokonywaniu trudności codziennych, serdecznych i prawdziwych przyjaciół, pięknej pogody wiosennej na co dzień, słoneczka ciepłego by dusze ogrzewało i różniej wszystko się w marzeniach spełniało. Niech Matka Boska Ostrobramska ma Was w swojej opiece.

Koleżanka ze szkolnych lat Bernadetta

Z całego serca

* W związku z pięknym Jubileuszem 85-lecia Urodzin **Bernarda AWŁOSEWICZA**, wieloletniego dyrektora Szkoły Średniej w Mickunach, radnego Samorządu Rejonu Wileńskiego, składamy moc najserdeczniejszych życzeń: mocnego zdrowia, pogody ducha, niegasnącej energii oraz wszelkich łask Bożych.

Zarząd Wileńskiego Rejonowego Oddziału ZPL i AWPL

* Najlepsze życzenia z okazji Dnia Urodzin **Justynie KORNIEWICZ**, członkini Rady Naczelnej Akcji Wyborczej Polaków na Litwie – Związku Chrześcijańskich Rodzin: zdrowia, jak najmniej w życiu trosk i zmartwień, niezawodnych przyjaciół, pogody ducha oraz opieki Bożej na co dzień
składa Rada Naczelna AWPL-ZChR

* Rada Naczelna AWPL-ZChR serdecznie pozdrawia **Wioletę BARANOWSKĄ**, sekretarz Oddziału AWPL-ZChR Rejonu Solecznickiego z okazji Jubileuszu. Życzymy wiele miłości i radości w życiu rodzinnym, zdrowia, spełnienia marzeń, wszelkiej pomyślności i satysfakcji z pracy oraz opieki Bożej na dalsze lata.

* Z okazji Dnia Urodzin i Imienin **Markowi Piłatowi** składamy najszczęśliwsze życzenia: krzepkiego zdrowia, niegasnącej energii i wytrwałości w pokonywaniu wszelkich wyzwań życiowych, realizacji planów i marzeń, satysfakcji z osiągnięć w pracy społecznej dla dobra ludzi oraz wszelkich łask Bożych.

Wierni z Kowalczuk

* Z okazji jubileuszu 70-lecia **Lilii WASILKOWEJ** składamy najserdeczniejsze życzenia: wszystkiego, co w życiu potrzebne, a mianowicie zdrowia, szczęścia rodzinnego i radości z wnuków oraz długich lat życia i opieki Bożej.

Zespół „Ale Babki” z Niemieża

* Z okazji pięknego jubileuszu 90-lecia **Kazimierzowi SZYTELOWI** składamy najserdeczniejsze życzenia: aby każdy dzień – to nowe doświadczenia, każdego dnia można spełnić marzenie.

Nie ma znaczenia, ile masz lat,
codziennie możesz poznawać świat,
więc w dniu tak pięknych urodzin
życzymy szczęśliwych godzin,
dużo radości, zdrowia, siły i chęci,
niech żaden problem nie zniechęci.

**Helena Zenowicz z rodziną, Anżelika i Wojtek,
Danuta Baronienė, rodzina Danczenków –
Marija i Anatolij**

* Sztuka życia – to cieszyć się małym szczęściem.

(Phil Bosmans)

Serdeczne życzenia **Stanisławowi ADAMAJTISOWI**: przychylności losu, sprzyjających gwiazd, radości z najmniejszych przyjemności. Niech spacer po drodze własnego życia będzie nie tylko okazją do wspomnień, ale też inspiracją do twórczych działań na niwie zawodowej i prywatnej składają

**dyrekcja, kierownictwo i pracownicy
Muzeum Etnograficznego Wileńszczyzny
i placówek filialnych**

Samorząd Rejonu Wileńskiego znów sfinansuje mieszkańcom wywóz odpadów azbestowych

Samorząd Rejonu Wileńskiego już od 4 lat finansuje zbieranie od mieszkańców i unieszkodliwianie odpadów zawierających azbest. W tym roku samorząd podwileński również zapewni finansowanie tej kampanii prośrodowiskowej i informuje, że mieszkańcy już mogą składać wnioski o wywóz azbestu ze swego środowiska.

W tym roku Samorząd Rejonu Wileńskiego planuje zebrać od mieszkańców około 600 ton odpadów zawierających azbest. W pierwszej kolejności odpady te będą zebrane od mieszkańców według list sporządzonych za rok 2022, następnie rozpocznie się wywóz azbestu na podstawie wniosków, które mieszkańcy złożą w tym roku.

Podanie o wywiezienie azbestu mieszkańcy mogą złożyć w swojej gminie, w Samorządzie Rejonu Wileńskiego, rejestracja odbywa się również za pośrednictwem e-mail: jolanta.volodko@vrsa.lt.

Odpady będą zabierane od mieszkańców w czasie z nimi uzgodnionym. Arkusze azbestowego pokrycia dachowego należy włożyć do dużych worków (będą do odebrania w gminach rejonu wileńskiego) bądź ułożyć na paletach.

Mieszkańcy będą musieli podać wstępną wagę azbestu przekazywanego do utylizacji (przyjmuje się, że 1 metr kwadratowy azbestu waży 11 kg).

Przetarg na zbiórkę i utylizację azbestu w rejonie wileńskim wygrała spółka „VAATC”. Dodatkowe pytania w tym temacie można kierować do niej (asbestos@vaatc.lt / kom. +370 616 80 019, czas pracy 8.00-16.00).

(S-3359)

Członkiem zarządu Grupy EKR w Parlamencie Europejskim jest europoseł Waldemar Tomaszewski, prezes AWPL-ZChR.

**Europejscy
Konserwatyści
i Reformatorzy
to grupa powstała
w 2009 roku,
w której skład
wchodzi 63
eurodeputowanych
z 15 krajów UE**

63
POSŁÓW

19
PARTII

15
KRAJÓW

Frakcja EKR w Parlamencie Europejskim opowiada się:

- za Europą Ojczyzn
- za tradycyjną rodziną
- za wartościami chrześcijańskimi

- za niższymi podatkami
- za równymi dopłatami dla rolników
- za zmniejszeniem bezrobocia wśród młodzieży

Europa potrzebuje zmiany, nadszedł czas, aby poprowadzić UE w nowym, lepszym kierunku. Unia musi służyć ludziom, a nie biurokratom.

(Zam. 13345)

Umarłych wieczność dotąd trwa, dokąd pamięcią im się płaci (Wisława Szymborska)

Wyrazy współczucia Waldemarowi RYNKIEWICZOWI z powodu śmierci Ukochanej Babcie, Janiny Kurlowicz

składa zespół „Jezioranka”

Składamy szczerze wyrazy współczucia i żalu Stanisławowi MAJEWSKIEMU oraz całej Rodzinie z powodu śmierci ukochanej Żony.

Zaprzyczeni członkowie Stowarzyszenia Techników i Inżynierów Polskich na Litwie

Nie żyjemy, aby umierać... ale umieramy, aby żyć wiecznie (Michael Buchberger)

Podzielamy ból i składamy wyrazy szczerzego współczucia Krystynie RYNKIEWICZ z Rodziną z powodu śmierci Mamy, Janiny Kurlowicz.

Koło ZPL w Pikeliszkach

Zwycięstwo Polski, przegrana Litwy

Reprezentacja Polski koszykarzy zajęła, po zwycięstwie we Fryburgu ze Szwajcarią 80:70 w 6. kolejce, pierwsze miejsce w grupie E drugiej rundy prekwifikacji mistrzostw Europy 2025. Litwa natomiast przegrała na wyjeździe z reprezentacją Francji 63:70. Zarówno biało-czerwoni, jak i Litwini są pewni występu w turnieju finałowym.

Świetny początek

Bartłomiej Marszałek wygrał w Indonezji pierwsze zawody tegorocznego cyklu Grand Prix - motorowodnych mistrzostw świata. Polak wyprzedził Fina Samiego Selio i Szweda Erika Starka. Zawody rozegrano na jeziorze Toba w prowincji Sumatra Północna.

Obronili tytuły sprzed roku

Słoweniec Darko Jorgic oraz reprezentantka Niemiec Han Ying zwyciężyli w rozegranym w szwajcarskim Montreux turnieju Europe Top 16 w tenisie stołowym. Oboje obronili tytuły sprzed roku.

Halowy rekord Sofii

Sofia Ennaoui czasem 2.35,69 pobiła halowy rekord Polski w biegu na 1000 m podczas mityngu World Indoor Tour Gold w Birmingham. Ennaoui zajęła trzecie miejsce na dystansie 1000 m. Wygrała Brytyjka Laura Muir - 2.34,53, natomiast druga była Claudia Bobocea z Rumunii - 2.35,35. Poprzedni rekord Polski pod dachem należał do Lidii Chojeckiej, która 23 lutego 2003 roku w Lievin uzyskała czas 2.36,97.

Triumf Szwedek i Norwegów

Norwegowie Paal Golberg i Johannes Hoesflot Klaebo oraz Szwedki Emma Ribom i Jonna Sundling zwyciężyli w sprintach drużynowych techniką dowolną podczas mistrzostw świata w narciarstwie klasycznym w Planicy.

Polka na podium

Julia Walczyk-Klimaszuk zajęła trzecie miejsce w turnieju Pucharu Świata florecistek w Kairze. W półfinale przegrała z późniejszą triumfatorką - Włoszką Martiną Favaretto 8:15. Wśród mężczyzn wygrał Amerykanin Alexander Massialas.

Porażka Świątek i wygrana Hurkacza

Szósty tytuł Polaka

Hubert Hurkacz wygrał z francuskim tenisistą Benjaminem Bonzim 6:3, 7:6 (7-4) w finale turnieju ATP w Marsylii. To szósty tytuł w karierze Polaka. Natomiast liderka światowego rankingu Iga Świątek przegrała z Barborą Krejčíkovą 4:6, 2:6 w finale turnieju WTA 1000 w Dubaju.

Świątek trzeci raz zdarzyło się przegrać w finale - wcześniej w 2019 roku w Lugano i w ubiegłym roku w Ostrawie. W Czechach podopieczną trenera Tomasza Wiktorowskiego także pokonała Krejčíková. Polka górą była w ich dwóch innych konfrontacjach. W ostatnim czasie Świątek prezentowała się rewelacyjnie. W ubiegłym tygodniu demolowała rywalki w drodze do tytułu w Dausze i także w Dubaju nie miała większych problemów z awansem do kolejnych rund. Na Krejčíkovą sposobu nie potrafiła jednak znaleźć...

Humor polskim kibicom tenisa poprawił Hubert Hurkacz. Rozstawiony z „jedyńką” 26-letni wrocławianin w pierwszej rundzie miał tzw. wolny los. W drugiej (1/8 finału) wygrał ze Szwajcarem Leandro Riedim 4:6, 6:3, 6:2, a w ćwierćfinale stoczył zacięty bój ze Szwedem Mikaelem Ymerem. Pokonał go 6:3, 3:6, 7:6 (8-6), broniąc w tie-breaku piłkę meczową. W półfinale pokonał Kazacha Aleksandra Bublik 6:4, 7:6 (7-4). W decydującym starciu w niedzielę Hurkacz szybko przełamał rywala w pierwszym secie i objął prowadzenie 4:1. Chwilę później Francuz odpowiedział tym samym i wydawało się, że doprowadzi do wyrównania. Polak jednak nie pozwolił mu na to, ponownie go przełamał, a następnie pewnie wygrał 6:3. W drugiej partii walka była jeszcze bardziej zacięta, obaj tenisisci pewnie utrzymywali swoje podanie. W ostatnim gemie serwisowym wrocławianin Bonzi miał trzy piłki setowe, jednak nie wykorzystał żadnej z nich. Hurkaczowi do zwycięstwa w tie-breaku wystarczyło jedno

Hubert Hurkacz po raz pierwszy w tym roku dotarł do finału i go wygrał, co jest dobrym prognostykiem na przyszłość

przełamanie. Po raz kolejny w tym turnieju doskonale funkcjonował serwis najlepszego obecnie polskiego gracza. W całym spotkaniu postać 19 asów serwisowych, podczas gdy jego rywal cztery. Z 60. w światowym rankingu Bonzim w imprezie rangi ATP Hurkacz grał po raz pierwszy.

To pierwszy finał, w którym Hurkacz rywalizował w tym roku. Ma już na swoim koncie sześć tytułów. Pierwszy triumf zanotował w 2019 roku w Winston-Salem. W sezonie 2021 wygrał w Delray Beach, Miami i Metz, a w ubiegłym zwyciężył w Halle. Podopieczny trenera Craiga Boyntona ma na koncie jeden przegrany finał - w sierpniu 2022 w Montrealu.

Bonzi w finale wystąpił drugi raz i poniósł drugą porażkę. W styczniu w Pune w Indiach przegrał z Holendrem Tallonem Griekspooem. Hurkacz w światowym rankingu zajmuje 11. miejsce. Bez względu na wynik finału pozostanie na tej pozycji w najnowszym notowaniu.

Piotr Żyła obronił tytuł mistrzowski w skokach narciarskich

Najstarszy mistrz świata

Piotr Żyła został w Planicy mistrzem świata w skokach narciarskich na normalnym obiekcie. Polak, który był 13. po pierwszej serii, wyprzedził Niemców Andreasa Wellingera i Karla Geigera.

Dawid Kubacki był piąty, Kamil Stoch szósty, Paweł Wąsek 16., zaś Aleksander Zniszczoł 20. Żyła w pierwszym skoku uzyskał 97,5 m, lecz w drugiej serii wynikiem 105 m pobił rekord skoczni, awansował na pierwsze miejsce i obronił tytuł wywalczony dwa lata temu w Oberstdorfie.

- Sam nie wiem, co się stało. Po pierwszym skoku byłem dopiero 13. Drugiej próby... nie pamiętam - przyznał rozemocjonowany skoczek w rozmowie z dziennikarzem Eurosportu.

Drugi Wellinger skoczył 101 i 102 m, co dało mu 259,2 pkt, natomiast trzeci Geiger zgromadził 257,7 pkt po próbach na 100 i 101,5 m. Wcześniej w tym sezonie Niemcy nie spisywali się najlepiej, ale forma podopiecznych trenera Stefana Horngachera rosta i w minioną sobotę wystąpili oni, obok Polaków, w głównych rolach. Tuż za podium z notą 257,3 uplasował się Austriak Stefan Kraft, który prowadził na półmetku rywalizacji. Kubacki skoczył 97 m i 102 m i uplasował się na piątym miejscu z notą 256,9 pkt. Szósty Stoch uzyskał 99 m i 102 m, co dało mu 256,3 pkt.

36-letni Żyła jest najstarszym mistrzem świata w historii oraz pierwszym od 20 lat skoczkiem, który obronił tytuł MŚ na obiekcie normalnym. Ostatnim zawodnikiem, który tego dokonał był Adam Małysz, który wygrał w

Po wygranym konkursie rozradowany dwukrotny mistrz świata nie krył emocji

2001 roku w Lahti i dwa lata później w Val di Fiemme. - Dużo energii mnie kosztowało zdobycie medalu w Oberstdorfie, a tutaj jeszcze więcej. Miałem swój plan, od początku do końca spokojnie, nie tracić energii. Zrobiłem to, udało się! - powiedział uradowany Żyła.

Główny faworyt Norweg Halvor Egner Granerud zajął 11. miejsce. Od 10 lat żaden lider Pucharu Świata nie zdobył indywidualnie medalu mistrzostw świata.

Messi - Piłkarzem Roku, Oleksy z nagrodą za najładniejszego gola

Po prostu szczęśliwy

Argentyńczyk Lionel Messi po raz siódmy w karierze wygrał plebiscyt FIFA na Piłkarza Roku. Przedstawiciele reprezentacji tego kraju, mistrzów świata 2022, sięgnęli po najbardziej prestiżowe nagrody na gali w Paryżu. W kategorii „Bramka Roku” triumfował polski amputbolista Marcin Oleksy.

Dwie poprzednie edycje plebiscytu FIFA na najlepszego piłkarza roku na świecie - za 2020 i 2021 - wygrał Robert Lewandowski. Występujący w Paris Saint-Germain Messi zdobył w grudniu mistrzostwo świata z reprezentacją Argentyny, został uznany też za najlepszego piłkarza tej imprezy (MVP).

W finałowej trójce plebiscytu FIFA za 2022 rok okazał się lepszy od dwóch Francuzów - swojego kolegi z PSG Kyliana Mbappe (króla strzelców mundialu) oraz Karima Benzemy z Realu Madryt. Wszystkie najbardziej prestiżowe nagrody w męskim futbolu zgarnęli argentyńscy mistrzowie świata. Najlepszym trenerem został wspomniany Scaloni, a najlepszym bramkarzem - Emiliano Martinez z Aston Villi. Na dodatek nagroda FIFA dla kibiców trafiła właśnie do fanów „Albicelestes”. Za najładniejszą bramkę roku uznano w głosowaniu kibiców gola amputbolisty Marcina Oleksego. Efektowne trafienie zaliczył 6 listopada 2022 roku dla Warty Poznań w meczu PZU Amp Futbol Ekstraklasy ze Stalą Rzeszów, gdy pokonał bramkarza rywali tzw. nożycami. O zwycięstwo w tej kategorii (The FIFA Puskas Award) rywalizował z Brazylijczykiem Richarlisonem i Francuzem Dimitrim Payetem. Oleksy przyznał, że o takim wyróżnieniu nie śmiał nawet marzyć, ale teraz jest po prostu szczęśliwy.

Nagrodę Fair Play otrzymał Gruzin Luka Loccoszwili z włoskiego Cremonese, a do niedawna Wolfsberger AC.

Marcin Oleksy, reprezentant Polski w amp futbolu, wygrał plebiscyt FIFA w kategorii „Bramka Roku im. Ferenc Puskása” za strzelenie gola nożycami

Na początku gali oddano hołd zmarłemu w grudniu w wieku 82 lat słynnemu Brazylijczykowi Pelemu, trzykrotnemu mistrzowi świata (1958, 1962, 1970). Przyznano specjalną nagrodę, którą z rąk szefa FIFA Gianniego Infantino oraz byłego brazylijskiego piłkarza Ronaldo odebrała Marcia Aoki - wdowa po legendarnym piłkarzu.